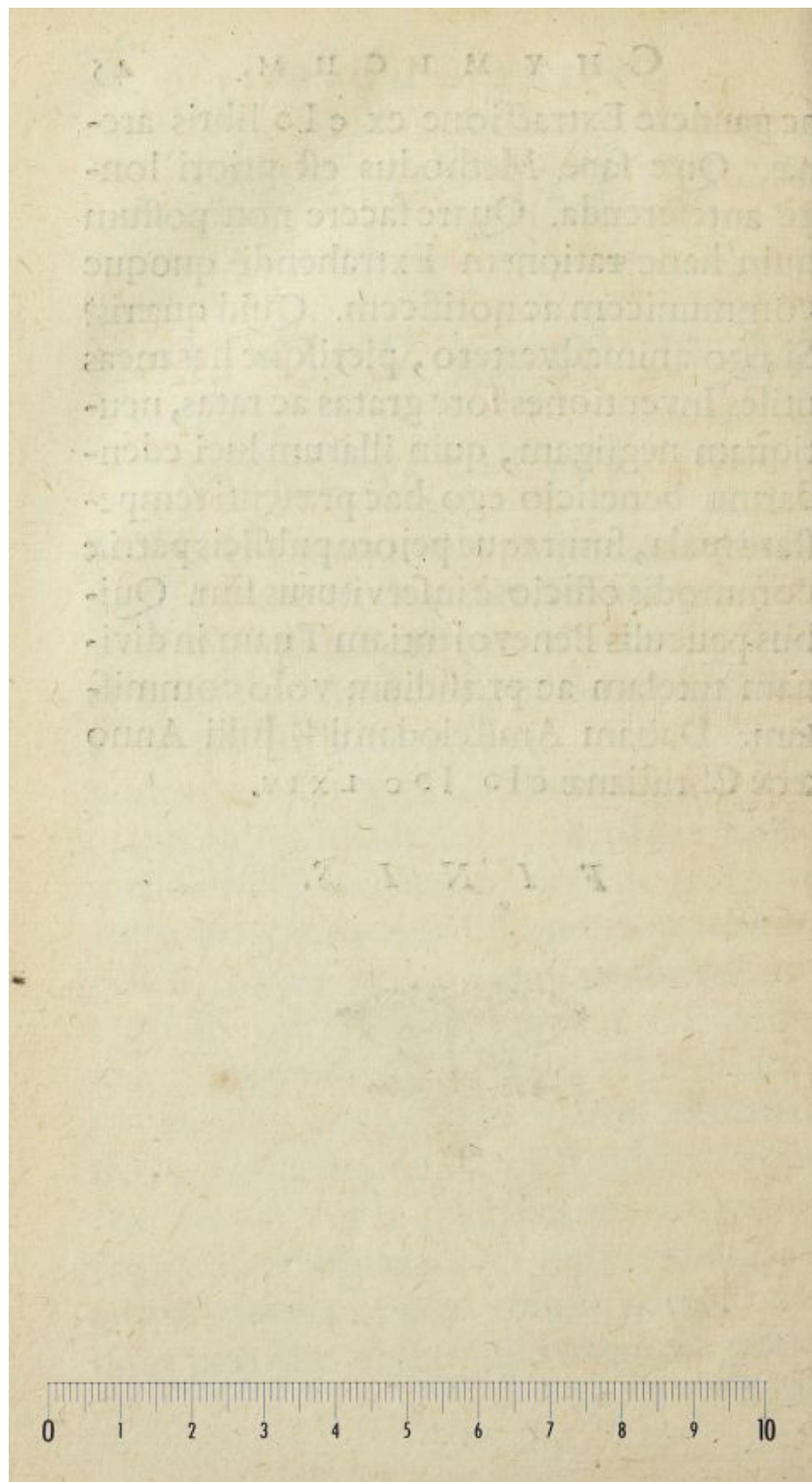

Glauber, Johann Rudolph. Tractatus de tribus principiis metallorum, videlicet sulphure, mercurio & sale philosophorum, quemadmodum illa in medicina, alchymia aliisque artibus associatis utiliter adhiberi valeant, in lucem emissus a Joh. Rudolpho Glaubero.

Amstelodami, apud Joannem Janssonium a Waesberge, & viduam Elizæi Weyerstraet, 1667., 1667.

Cote : BIU Santé Pharmacie 11103(4)

TRACTATUS⁽⁴⁾
DE
Tribus Principiis
METALLORUM,
Videlicet
Sulphure, Mercurio
&
Sale Philosophorum,
Quemadmodum illa in
MEDICINA,
ALCHYMIA

Aliisque Artibus associatis utiliter adhiberi valeant,

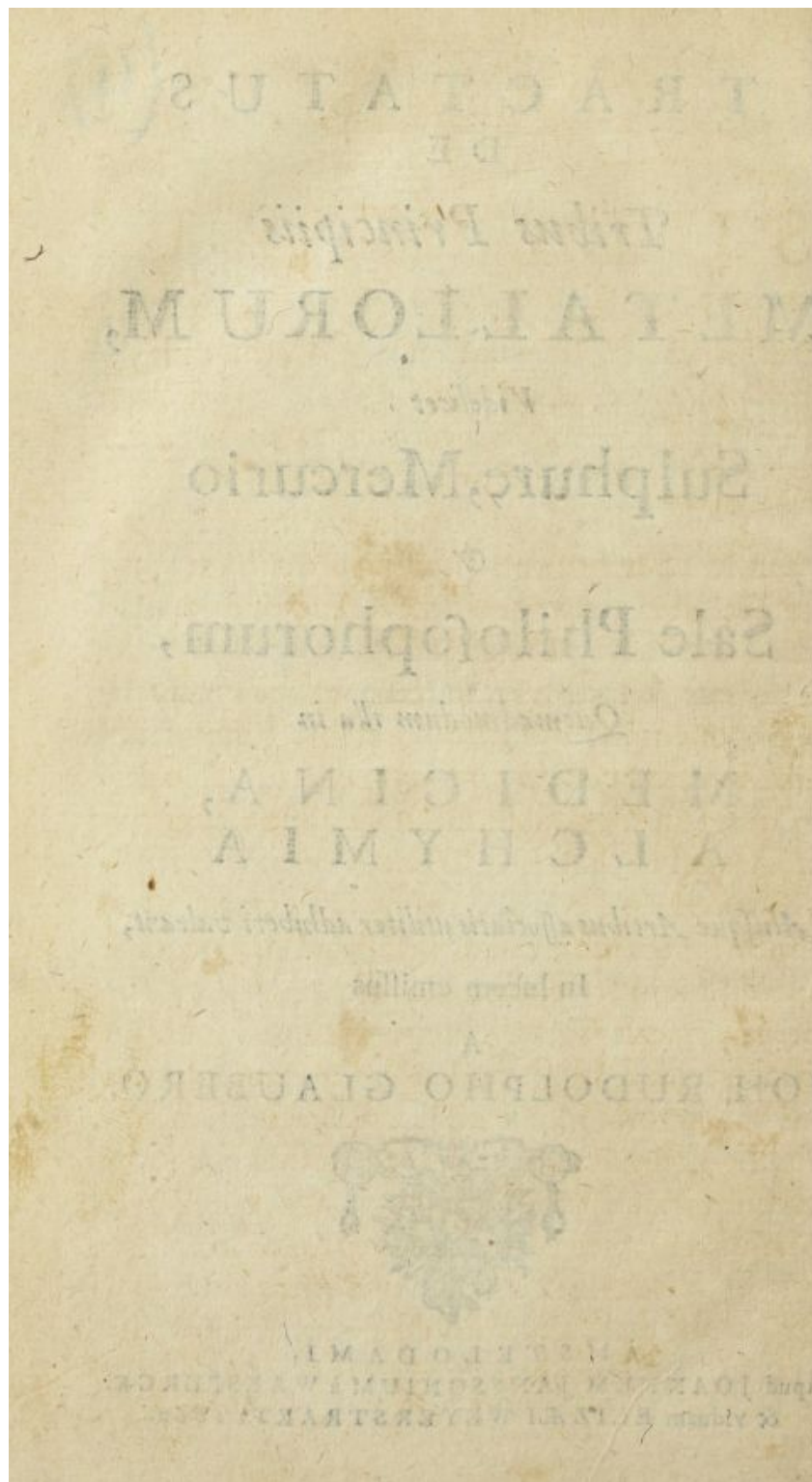
In lucem emissus

A

JOH. RUDOLPHO GLAUBERO.

AMSTELODAMI,
Apud JOANNEM JANSSONIUM à WAESBERGE,
& viduam ELIZÆI WEYERSTRAET, 1667.

S U L P H U R E.

QUOD SULPHUR sit una Columnarum Cardinalium Medicinæ atque Alchymix, nec non Pars Prima ex Tribus Principiis Metallorum, satis superque constat: quod etiam in illo sit multum Boni reconditū, attestantur tot Libri ab antiquis recentioribusque Autoribus nobis affatim relictī. Illos autem ferè universos esse obscurè conscriptos, & optimum quodque iis opertum, est iridem apertum. Hinc usitatum duntaxat fuit, ut ex eo prepararentur vulgaria quædam Medicamenta, qualia sunt *flores flavi*, *Magisterium album*, *Balsamus ruber* atque *Oleum acidum per Campanam*, &c. Cæterum inter cunctos se Paracelsus scribendo præstitit omnium apertissimum, veruntamen adeò cautum, ut perpauca paria facere potuerint, etiamsi permulti inquisiverint. Quum igitur hujus illuminatissimi Viri Scripta huic meo Opusculo probum Veritatis testimonium perhibere possint, æquum consultumque duxi, Optimum quodque ex ipsius Scriptis excerptum huic meo Tractatulo inferere, unde elucebit, quemadmodum in annos singulos nostra Ars sit provecta & aucta. Verba autem Paracelsi sunt hæc ferè subsequenti.

DE SULPHURE.

DEUS Bitumen creavit præditum multis
raris virtutibus admirandis, facientibus non
tantum ad necessarium usum Medici opitulaturi
ægrois, sed etiam ad ingentem Alchymix phan-
tasiâ atque operationem; quin etiam ei insunt
complures virtutes aliæ, quæ se mirè per Sulphur
produnt, quippe quod est verum Bitumen. Qua-
propter officii duxerim, ut non modò de Medici-
nalibus Sulphuris virtutibus perscribam, verum
etiam de Chymicis aliisque compluribus associa-
tis virtutibus in quavis professione ac negotio.
Fatendum quidem est; Multa de Sulphure esse
scripta, sed fundamentum verum verarum virtu-
tum ejus nondum esse unquam sat exactè tactum
neq; propositum. Sedenim in causâ ac culpa sunt
illi Scriptores, qui omnia describere voluerunt, de
quibus nihil omninò intellexerunt, dum quic-
quam quidem composuerunt ac perscripserunt,
sed nihil de fundamento, seu ex genuina indole
ac proprietate, prout inscribendo ac describendo
requiritur. Enimverò non ipsi quidem intellexe-
runt, præ ambizioso tamen supercilio composue-
runt sine anima ac Spiritu libros ex solis literis
conflatos. Ego verò instar experti vobis de *Sul-
phure* proponam Experientiam meam in omni-
bus, quid nempe *Sulphur* sit ratione Medicinæ
pariter atque Alchymix artificiorumque associa-
torum.

torum. Scitote igitur, (Dei solius est impedire) quod in Sulphure insunt res mirificæ eæque tam eximiæ, ut Lumen hominis naturale inde sat admirationis hauriat: aut (ni Deus prohibuerit) erratum est penes Artistas, illud tractantes, id quod fieri potest. Etenim quū jam quilibet Spermiologus sibi videatur esse Medicus, & omnis philocompus velit haberi Chymicus, consequitur, Artes non posse rite in lucem prodire. Utcunque autem sit, in eo situm est fundamentum, quod Sulphuri in utraque Facultatum tanta Arcana atque vires insint, ut ferè nemo eas funditus exhaurire valeat, nec non tantæ virtutes, quantæ neminem non traducunt in admirationem. Nam reverà secundum omnium Experientiam in utraque Facultatum sunt tot annotanda, quod in Δ est talis efficacia, ut nusquam dentur multò plura paria, neu ut habeat in Chymia atque Medicina secundum. Enimverò illud infamat Aristotelem agentem; *Non dari specierum transmutationem.* Sulphur autem patitur transmutationem. Quod si fatuus ille *Aristoteles* etiamnum in vivis esset, dupliciter stultus argui posset, usque adeò uti nunquam ab ulla muliere taliter victus dici posset. Nullus verò Medicus aut Chymicus ita Δ in suos convertere usus debet, prout illud in seipso deprehenditur, sed separatum in suum Arcanum, ab omnibus sordibus purè elotum ac secretum, donec meliorem in modum lavetur, ipsiusque virtus vel nimis candorem excedat. Huc autem

confert *Hyſopus*, hoc est, *Ars ſeparandi*, quæ jam inde ab omni ævo antiquo nuncupatur *Hyſopaica* in Alchymia ac omni ſequeſtratione. Plebi autem illa eſt uſui eximio ad vulgare ſuum negotium ſeu artificium. Jam verò ut vobis ☿ benè explānem atque vos de eo certiores faciam, illud primitus diſtinctè proponam in ſua natura. Illud quippe non ex matre una, ſed ex compluribus progignitur. Quare etiam diverſas ſortitur operationes, hoc eſt, varias in ſe habet affectiones, non uniùsmodi indolem, ſed ſingulas ſingulatim. Ut autem Medicus nihil erret, ego illius naturam ipſi proponam, quæ ei conducet in Medicina; nec non Chymico exhibebo ejus indolem, quatenus ipſi erit uſui in Alchymia; ac tandem indicabo, quatenus conducet ad commune cujuſvis exercitium. Subminiſtrata itaque prius Inſtructione, mox ſuppeditabitur ejus uſus tam in Medicina quàm in Alchymia reliquiſque vulgaribus vacationibus uſque adeò ut in ſua quiſque operatione ſciat ſe ritè moderari atque in illo absque ullo errore converſari. De *Sulphure* igitur *Embryonato Metallorum* ſic habetote, quod in eo viſibiliter exhibeatur, quemadmodum illud ☿ in morbis Membrum ſuum tam egregiè conſervet ac reſtauret, & qualiter Membra ſolo Minerali indigeant Medicamento & nullo prorſus alio. Hinc ex ☉ illud ☿ conducit cordi, ex ☽ cerebro, ex ♀ renibus, ex ♁ ſpleni, ex ♂ felli, ex ♃ jecori, ex ♄ pulmoni.

Quin-

Quinetiam habetur genus $\triangle$ Embryonati, quod ligno inest, & verò $\triangle$ illud est solus $\triangle$, quem nemo in sua vita essentiaque conservare aliter valet, nisi ut unà cum ligno abeat & obeat. Illud itaque est tale $\triangle$ rerum omnium, quæ Lignum sunt, vel quicquid fuerit, quod ignis planè in cinerem redigat. Atque hoc $\triangle$ est vegetabile, non autem fixum, neque ad quicquam aliud conducibile, nisi ad illas res solas, quæ ab igne apparandæ sunt. Jam verò innotescat vobis omnibus, quod $\triangle$ illud indicet virtutes aliorum $\triangle$ hac ratione: Ut illud est ignis edax omnium rerum: Ita etiam quodlibet $\triangle$ est ignis invisibilis, qui item morbos absumit invisibiliter ut Ignis lignum consumit visibiliter. Quocirca Elementum Ignis in morbis omnibus est ingens Arcanum, qui caret Elemento ignis in sua arcanitate, ille nullatenus sibi nomen Medici adscribat, neque se pro Medicinæ experto gerat, sed saltem satagat haberi cæspitans operator crumenarumque expilator. Insuper quoque dicendum est, quod $\triangle$ est Elementum ignis, & si quis velit, ut illud præstet vires medicamenti, ei in id incumbendum est, ut illi concilietur talis volatilitas, qualis amittatur similiter flammæ, hoc est, ut efficiatur subtile atque à suo corpore abeat, ipsiusque Corpus se ab eodem secernat, quod non sit Elementum Ignis. Quod si jam Sulphure subtilitas volatilitasque parta est, tunc ipsum est tale, ut illud consumat, est quod esse non debet, hoc est, quod non est fixum naturâ, id

A 4

est,

est, morbi non sunt fixi, Corpus autem est fixum
adversus Elementum : atque Elementum ignis
solum adversus id est, quod adversus ipsum non
est fixum, hoc est, adversus morbos. Sanè si
Pseudomedici eò cogitationes suas contulissent,
ut hæc Philosophia nobilitatem præcipuam obti-
nuisset in Academia Medicorum, non item autem
battologia futiliaque nugamenta Humorista-
rum, qui in Medicinæ palæstra oberrant atque
palpant instar tenebrionis ad numellam publi-
cam exoculati, qui viam postmodum nescit quæ
eundum sit : taliter quippe variorum homicidio-
rum insontes essent, quorum jam reos se fateri ne-
cesse habent. Sed tales valeant & maneant, qua-
les esse amant, Pseudomedici, quippe qui dictami-
ni conscientiæ redarguentis auscultare nolunt,
sed se instar porcorum in assuetas rerum suarum
filiquas ingurgitare malunt. Si quis autem vult
evadere Archiater, perquirat Elementorum vim
in rebus naturalibus, ubi inveniet veritatem mor-
borumque illorum utilitatem. Ita nobis cogni-
tum compertumque est duplex genus $\triangle$ Embryonati, quorum unum est fixum & nihilominus
redditur volatile, alterum verò merus Ignis, id
est, unum eorum est Ignis vivus, alterum autem
Ignis insensibilis, sed verò utrumque tam sensibile
quàm insensibile ignis genus consistunt in pari con-
summatione, nempe unum in lignis, alterum in
morbis. Nisi id adversaretur regimini divino, (ita
sentio, quod non quilibet debeat esse opulentus,
Deus

Deus quippe novit probe, cur caprarū vulgo non elargitus sit caudas iusto longiores) nonneminis emergere affectantis salutis paucis verbis hīc consuli posset. Quod quū Opulentia non semel paupertatis colonum seducat, humilitatis modestiæq; habitum ei exuat, ipsum in animal superbiens insolensque transformet atque novacula conformet, satius est Harpocratem agere atque in sua quemque egestate relinquere. Ita jam scitote de Sulphure ejusque speciebus, quānam sit ipsius natura, proprietas atque essentia. Quicumque verò omnino (pro ut par est, licet illicitum sit) Sulphur ad demensum ac lancem esset descripturus, ei chartæ copia opus foret. Cæterum ad ♁ tractandum desideratur probus operarius Chymicus, expeditus Artista idemque benè expertus solideque fundatus, non ventosus, neque locutulejus, cujus Ars non ex solo se prodat ore, sed deprehendatur ex labore; hic namque plura admiranda ex eo eliciet, quàm quisquam scribet. Qui autem de ♁ nihil novit, is omninò nihil scit, neque ei convenit, ut quicquam dicat vel in Medicina vel in Philosophia, vel de ullis Secretis Naturæ.

De Usu Elementi Ignis, quod tanto Paracelsus opere, quanto maximo potuit, Medicis commendavit.

Primò in morbis singulis ad confortandum cor, cerebrum omniaque membra Corporis inter-

interna adhiberi hæc Tinctura Δ^{is} potest, quippe quæ est insigniter subtilis, sapida ac suavis & cum primis Medicina præstabilißima in affectibus pulmonum. Item est salutiferorum Balsamorum penetrantissimus ad curandum omne corpus Internè læsum & ad vitia quævis in sanitatem pristinam restituenda, usque adeo ut hoc respectu vix ex remediis aliis ullum ei reperias viribus secundum: ac propterea vicem Auri potabilis facile supplere poterit; sed in morbis igneis illud est cautè administrandum. Quinetiam corroborat hæc Essentia Δ^{is} debilitatos Stomachos algidos & parit digestionem bonam. Summatim, in cunctis ægri tudinibus, præterquam febribus ardentibus illa tutò adhiberi potest. NB. Si quis Tincturam rubram ex fixo Δ^c rubefacto extraxerit, gaudebit præsentissima Medicina non tantum ad homines, sed etiam ad nonnulla Metalla nominatimque ad D & S , tingendo isthæc in D , id quod Paracelsus cunctis Artis rivalibus seu filiis maximoperè commendavit, sic ut æquum esse duxerim, ipsius à me verba hic subiungi, prout sonant: *Mortificatio Sulphuris* est, si quando suus ipsi humor combustibilis foetidusque adimitur illudque in substantiam fixam redigitur, quod ita peragitur.

R̄. Vulgare Sulphur flavum, quod in purum immutabis pulverem & ab illo abstrahes acerrimam Aquam fortem usque ad tertiam vicem, deinde ipsum Δ quod in fundo remanet coloremque atrum refert, edulcorabis mediante aqua dulci, atque

que toties inde destillabis, donec Aqua tota dulcis adscendens meabit atque non amplius Sulphuris odorem spirabit. Mox sumtum tibi illud Sulphur in clauso Reverberatorio reverberabis ad instar Antimonii. Tum illud se exhibebit primò album, secundò flavum, tertio rubeum similiter cinnabari. Taliter jam acquisito, gaudebis, tanquam primitiis tuarum divitiarum. Hoc quippe Sulphur reverberatum tingendo redigit quodvis argentum in Aurum optimum & Corpus humanum in summam sanitatem excellentius quàm scribi potest. Tantæ virtutis est hoc Sulphur reverberatum atque fixum, &c. Alibi locorū scripsit Paracelsus de *Transmutatione Metallorum & Gemmarum* sic: Quemadmodum vos jam per viam brevitatis summariam percepistis de quibusdam Transmutationibus Metallorum; Ita nunc etiam ulterius cognoscetis de Transmutationibus Gemmarum, id est, lapillorum, quod talium quoque Transmutationum dentur variæ, quarum tamen aliæ aliis nullatenus adversari videntur. Enimverò videtis, quanta Transmutatio Gemmarum in Oleo ☿^{is} latitet. Quælibet enim CrySTALLUS in illud tingi ac transmutari atque interjecto tempore coloribus distinctis per gradationem exaltari ita potest ut transmutetur æmula Hyacintho, granato vel Rubino, &c.

Paracelsus hic docet, ☿ fixari, si ab eo pulverisato aliquoties abstrahatur acerrima ♀. Atqui taliter nihil proficitur, quum ♀ non sit capax aliqujus

cujus in Δ ingressus, quippe qui ei antea per Salia est conciliandus, prout supra condocesecimus; tunc enim conatus succedit, & Δ in abstractione ∇ fixatur, atque etiam albescit, rubor autem ipsi deinceps dat flammam apertam, seu Δ reverberatorium, & nunquam rubescit in vase clauso, etiamsi admodum diu staret in Δ , & quando jam rubrum evasit, ex ipso Tincturam Spiritus aliquis communis non extrahit, utpote cui negetur omnis in illud ingressus, sed fixum Δ rubrum antea mediante fixo Sale $\square$ liquefiat per Δ validum, quâ viâ ipsi datur talis Ingressus, ut aliquis Spiritus vini ei Tincturam ipsius extrahere valeat. Aliiter namque irritò fatigaberis conatu. Quippe Paracelsus hoc Experimentum sibi soli reservare maluit quàm illud ulli communi vulgi ingrati usui prodere. Quod autem me inceserit jam cupido elargiendi illud tam apertè, nemo demiretur, quum mihi peculiare constent hujus liberalitatis meæ evulgantis rationes, ad quas cuiquam reddendas non teneor; sufficiat cuique grati animi alumno, me Secretum illud publice detexisse.

Hæc fixa Tinctura Δ ^{is} est in Medicina multò efficacior quàm Paracelsi Elementum Ignis, quippe quod non nisi ex Δ volatili extrahitur, hoc autem est fixum, atque etiam fixos hominum morbos pariter atque Metalla curare pollet. *Tinctura volatilis* sive *Elementum Ignis*, prout à Paracelso appellatur, alioquin etiam insigniter confert ad usus externos. Omnes siquidem affectus cutis, ut
scabies

scabies consimilesque ope ejus pelluntur. Item omni vino illa est medicamento præsentaneo. Si quis enim vel aliquantulum ejus in dolium vinarium infuderit, vinum saporem odoremque gratum nanciscetur atque adeò confortabitur, ut non faciliè mucescat, quemadmodum aliàs viliori vino Rhenano contingere solet. Sanè ego periculi faciendi gratiâ non semel diversa vina exploravi atque reapse ita comperi. Quippe unam aut duas guttas nostri Elementi Ignis in quædam aperta parva pocula vitrea vino repleta instillavi, quæ indies inspexi, quoadusque deprehendi, quod illud vini, cui nihil Elementi Ignis fuerat admixtum, intra biduum aut triduum superne mucorem contraxerat, hoc verò, cui saltem aliquantillum Elementi Ignis immiscueram, quasi tribus hebdomadibus perstitit, priusquam mucesceret. Quam rem vinariam si quis meditando ruminaverit, comperiet, se sibi suisque solo hujus unius Artis beneficio longè expeditius quàm alioquin per vias mercaturæ periculosas alimenta opulenta eaque honesta acquisiturum fore. Quare cuicumque est animus fruiscenti ex re vinaria fructuoso emolumento, ille sibi prospiciat, ut continenter in promptu habeat probum Sal mirabile, ac Sulphur in Igneum Lapidem rubentem redigat; alioquin oleum operamque perdet; id quod candidæ admonitionis ergò silentio tramissum nolui. Eloquar itaque cum Paracelso, non omnes illos esse optimæ notæ Medicos atque Chymicos, qui pol-

lent

lent dono linguæ glorioſæ, ſed hos duntaxat ſolos, qui ingenium Ignis uſu longo condidicerunt atq; inter laborandum Subjectis tractandis & addere & ſubtrahere callent, prout cujuſque operis ratio requirit.

Quum igitur hîc jam cognoverimus, quid Paracellſus docuerit de fixatione Sulphuris pariter atque fructuoſo ipſius uſu in Medicina ac Alchymia; Ita nullatenus abſonum fore arbitror, ſi quæ de eodem Baſilius conſcribit, huc adſcripſero, ut ex illius verbis quilibet eo melius cernat, quod mea Sulphuris fixatio, quam jam deſcripſi fieri per Sal nitri, non diſcrepet à ſcriptis aliorum Philoſophorum ad Sal nitri remittentium. Baſilius ille memoratus, qui in multis Scriptorum ſuorum locis fixationem Sulphuris ope Salis nitri ſic fatiſ obſcurè notificavit, inter cætera ſcribit ita :

[*Hîc introducitur Halinitrum ſeu Sal petra de ſe ſibi ſoli loquens.*]

„ Sulphur quidem eſt aliàs mihi inimicus infeſtiſſimus, alias tamen viciffim amicus optimus.
 „ Quippe quando nos ambo connubio ſociamur,
 „ & concubitus noſter in Inferno ita celebratur,
 „ ut utrique noſtrûm ſit unà fatiſ ſudandum, tunc
 „ nos noſtras ſordes omnes à nobis adeò excernimus,
 „ ut in corporibus noſtris mortuis *Theſaurus*
 „ *Maximus* reperiatur, atque ex nobis *filii opulentiæ*
 „ progignantur, &c. Quibus Baſilius innuere voluit, quod Sal nitri à Sulphure attingente inflammetur & velut hoſtiſ comburatur totus atque

que redigatur in nihilum, & proinde ab ipso habeatur Inimicus maximus: Sin in formam Aquæ fortis Sal nitri associetur Sulphuri, illudque reddat fixum atque in Igne constans, quod tunc istiusmodi pacto illud ipsius Amicus evadat maximus, & ex utroque filii opulentia procreentur. Quemcunque igitur tenet amor consequendi tales filios, ille cogitationes suas omnes in rem ipsam conferat & assidue perquirat; quia inveniet; si modo Deus indulserit atque permiserit.

Quodcunque igitur Paracelsus hic jam de Sulphure perscripsit, procul dubio sat expertus scripsit, ita ut ipsius scriptis secure fides haberi queat. Neque enim ab re est quod hic ait: *Non nemini paucis verbis succurri posset, &c.* Certè ille, nisi Mundi impietatem reformidasset, multò evidentius exarare atque hac viâ multorum inopiam sublevare potuisset, sed absterruit hominem ingratitude Mundi notoria.

Exarat idem etiam perbenè de Elemento Ignis, quàm excellentem Medicinam illud præstet, quemadmodum ego ipsemet expertus sum, atque deinceps etiam de eo, annuente Deo, exaratum ibo. Consimiliter idem etiam nemorat de prænobili illa Arte *Hydropaica*, cujus ope antiqui Philosophi nigro Sulphuri alborem niveum manibus lotricibus conciliarunt, illud fixum reddiderunt, illiusque beneficio Miracula magna in Medicina atque Alchymia ediderunt. Hæc Ars (eheu!) fuit incuriâ ac injuria temporum superiorum ma-

gis magisque deperdita, quam tamen ceu jamdudum inter ima silentis oblivionis subsellia tenebrasque jacentem in gratiam egenorum hic meus Tractatulus denuò in lucem producturus est. Videtur item *David* Propheta nonnihil cogniti habuisse de isthac Arte Regia, quippe qui, posteaquam sua ipsi peccata coram Deo quasi carbonis nigrorem induxerant, ita divinam misericordiam implorat: *Adsperge me, Domine, Hyssopo, ut albescam, Te enim lavante bene me, nive candidior evasurus sum.* Ex quibus sat videre est, Davidem non notissimam illam herbam culinariam Hyssopum exquisivisse, ut illà ablueretur, quippe quæ concessa ipsi potuisset nulli esse saluti, sed ipse Metaphoricè loquutus est atque expetiit, ut sua sibi delicta (quorum ergò animam suam credebat immani nigritie coram Deo infectam) condonarentur & ipse in divinam gratiam reciperetur, & ne-tiquam protelaretur à Dei facie in æternum. Itidem ut nigro, crasso combustibilique Sulphuri terræ lignive intercedit nulla prorsus communitas cum purissimo, fixatissimo incombustibilique Sulphure Auri; quippe quamdiu nigrum Sulphur combustibile suam indolem conservat, exturbatur ab altero, ceu abhorrente à familiari talis graveolentis sordentisque hospitis commercio. Quamprimum verò alter ille Æthiops ancillante nobilissima illa arte Hyssopaica ad candorem nivis usque elotus atque in igne constans redditus fuerit, tunc ab ☉ libenter in communionem recipitur,
& ex

& ex utroque fit una Tinctura, cujus adminiculo etiam Metalla alia ad perfectionem Auri rediguntur, prout paulò post edisseretur pluribus; antea tamen discrimen Sulphuris ego secundum Experientiam meam breviter notum faciam: quod quidem minimè necessarium esset, cum Paracelsus id satis expediverit; veruntamen ex abundanti placuit isthæc paucula subnectere.

Antiqui Philosophi, quotiescunque ipsi de origine ac primordio Metallorum in suis Scriptis egerunt, fundamentum assertionis suæ collocarunt in Demogorgone, quod nimirum ille sit omnium Metallorum Mineraliumque avus, qui in Centro terræ inhabitans, rubiginoso pallio virente amiciatur. Propriè autem Demogorgon ille est Centralis Ignis continenter ardens, Spiritumque Sulphuris subtilem per Terræ meatus de se destillans. Quod si hic igneus Spiritus sibi in suo adscensu commodam inveniatur fibram locumve humidum, cui valeat immorari, mox ibidem coagulatur in aquam Mercurialem, atque centralis Δ per continuam coctionem diuturnamque temporis moram in Mineralia ac Metalla maturatur. Ille autem Spiritus Sulphuris adscendens, qui nullam cominorandi sedem inibi invenit, altius altiusque tantisper adscendit, dum ad superficiem terræ pertingat, in quam, dum eam pluviam humectatam offendit, ipse se immittit & quasi in formam immanium dumorum arborumque ex humo sursum in aëra excrefcit; in quibus herbis viri-

B

dibus

dibusque arboribus tale ♄ item ut & in Mineralibus (quantumvis non hoc deprehendatur tam fixum quàm illud in Metallis) invenitur; utpote quæ omnia per Astrorum influxus in terræ visceribus gignuntur ibidemque pro natura loci in hæc vel illa Metalla coagulantur. Consulat, qui uberius de his perdoceri amat, illos Philosophos, à quibus eadem ex professo sufficienter descripta sunt. Si quem trahit voluptas operandi, iste sibi hoc illudve Sulphur, quod ad Intentionem suam sibi visum fuerit maximè accommodum, eligere poterit.

Ecce tibi jam Methodum, quâ ♄ nigrum beneficio antiquissimæ Artis Hyslopaicæ in album lotrice dextrâ vertitur, fixum atque in igne constans redditur, & per Reverberationem in rubedinem transmutatur, atque deinceps ad Medicinam humanorum Metallicorumque Corporum, meliorationem desiderantium, magno cum emolumento adhibetur.

Ellum igitur tibi primò Modum ita lavandi Sulphur nigrum, ut candorem trahat.

PAUCIS quidem Paracelsus supra laudatus describit Modum albificandi, ac rubefaciendi Sulphuris, sed, quod scitu erat utilissimum, rece-
lavit, nempe *Modum præparandi* illud, utpote citra quam præparationem nulli ♄ datur ingressus ad illud lavandum atque figendum. Mihi verò
deli-

deliberatum est, hinc illud Secreti jam verbis perspicuis in gratiam indagatorum Artis publicare. Idque fit modis ferè diversis, prout liquet ex insequentibus.

℞. part. 1. Sulphuris terrestris carbonum fossilium, aut vegetabilis carbonum è ligno, cui pulverisato immisce 2. vel etiam 3. partes nostri Salis Mirabilis ex Oleo Vitrioli ac Sale communi præparati; quam Mixturam indas in crucibulum idque tectum immittas in furnum anemium ad fundendum, ubi Sal mirabile per suam acrimoniam Δ aggredietur ac solvet lapidemque rubrum inde proliciet, quem effusum cum aqua solves, filtrabis denuòque in rubrum sal seu lapidem coagulabis, atque ita jam Δ adminiculo Salis Mirabilis per unicam duntaxat acris Aquæ fortis abstractionem factum erit tam habile, ut ipsi queat lotio alborem conciliare, simulque illud formare fixum ad vim ignis sustinendum, juxta illum, qui subsequitur.

PROCESSUS.

℞. hujus rubri Salis Sulphurei ℥. 1. eique in forti cucurbita vitrea 3. ℥. acerrimæ ∇ superinfunde, non tamen semel, sed sensim per vices, quippe quoniam apud Sulphur *Sal Mirabile* amittit suum Acidum & evasit alcalisatum & proinde tam inimicum ∇ , ut eam impetuosè oppugnet. Nescienti igitur huic cautè operam dare, totum

B 2

con-

contentum ex cucurbita dimanabit, aut vitrum præ æstu ruptum dissiliet. Quare festina lentè & secundum Leges Artis operare, ut tuus conatus evadat fortunatus; in via autem huic contraria nihil nisi damnum tædiumque invenies. Quotiescunque igitur aliquid ∇ addes, confestim superimponas alembicum, quia efflictim fumigat noxamque creat; ad quæ præcavenda, ego post factas aliquam multas jacturas, tandem aliquando adversus istiusmodi exhalationem inveni hoc remedium.

In supremo alembici foravi foramen exiguum, cui acuminatum Tritoriolum vitreum superimposui lutatum. Simulatque jam præparatum $\triangle$ in cucurbita & adaptato Receptaculo rectè lutatū fuerat, ego per tritoriolum illud una vice 2. aut 3. lotones ∇ affudi, fistulamque chartulâ oppilavi, ubi post immanem concertationem, suâ ipsius virtute nulloque exterius interveniente igne altero subtilis Anima Sulphuris in forma rubicunda adscendit. Mox denuò recens ∇ affundatur & in sua ipsius operatione relinquatur, tam diu & toties, dum 3. ff. ∇ ad 1. ff. præparati Sulphuris affusæ fuerint. Deinceps cucurbitam jam in arena impositam, per $\triangle$ externè calefacies, ita quippe ∇ cò melius suâ virtute in $\triangle$ agit, & omnis ∇ adscendit rubore prædita: atqui Sulphur apud Sal mirabile remanet in cucurbita fixum, album, ignisque vim ita perferens, ut modò non esse incredibile videatur, quod talis substantia inflam-

matu

matu crematuque facilis intra horas tam paucas ad summam fixationem constantiamque exaltari possit. Peracta destillatione vitrisque refrigeratis, cucurbita inde expromitur, salque cum fixo ☿ ex ea eximitur, atque ad solvendum Sal mirabile affunditur tantum ♀ communis, quantum sufficiat. Post extractionem Salis, benè edulcoratum Sulphur fixum albens exsicceatur, atque in crucibulo inter carbones lignorum sat candefiat, quoadusque fixum ☿ remaneat ex toto album ignisque examen perferat, & ad tales usus reservari queat, prout ex sequentibus addiscas. NB. Si Sal mirabile unà cum ♀ fuerit purificatum, Sulphur fixum post edulcorationem erit nivei candoris; sin è contrario ☿ per Sal mirabile minus benè filtraveris, & ♀ quoque non emundaveris, ☿ nivei alboris nequaquam egredietur, prout facile conjicias. Quare quicumque niveum ☿ querit, in omnibus cautè versetur & purè operetur. In Medicina & Transmutatione Metallorum ☿ albore destitutum noxam nullam facit; si verò ad tales usus, qualium necessitas niveum efflagitat, illud adhibiturus es, cauto opus erit, ut ritè secundum præscripta Artis procedas. Neque enim parum refert in quovis opere scire, utrum colore candido, an verò cinereo ☿ fixum sit præditum, prout in subsequenter largius tradetur.

Porrò adhuc scitu summè necessarium est, quod illa ♀, quæ ☿ præparato fuerit affusa, atque ab eo per destillationem abstracta, non amplius pro-

communi ∇ fit putanda. Licet enim ipsa adscendat rubicunda, disparebit tamen illa rubedo intra diem unum alterumve, vicissimque illa ∇ se exhibet limpidam claramque, ita ut vix cuiquam sit meditatum, eximii quippiam in memorata illa rubicunda atque in alborem remigrante ∇ delitescere. Quod ignorantiae genus mihi insigniter nocuit, dum mihi persuasi, istiusmodi ∇ quæ adscenderat, non posse præstare usum ampliore quàm saltem adhiberi ad alia aut etiam ad hoc opus. Posteaquam autem me aliquando incesserat Curiositas indagandi, unde rubor ille provenisset atque curidem ultrò disparuisset, ego ff. i. talis ∇ in cucurbitula emundata rectificavi, ad cognoscendum, num rubedo illa retrò esset mansura, & non nisi simplex ∇ adscensura, sed inter examinandum comperi, quod nulla prorsus rubedo adscenderat, sed quod illa in rectificatione se rursus ab ∇ secreverat & ad instar pulveris nive candidioris in fundo subsederat. Quo probandi genere peracto, periculum feci, an memoratus pulvis albus esset fixus, comperique, illum esse tam fixum quàm $\odot$ ipsum, nullo tamen pollere ingressu in Metalla, sed permanfisse interim velut album terræ genus in igne constans. Hinc capiebar voluptate excogitandi, num quid eximii in huiusmodi pulvere niveo lateret. Quapropter denuò aliquoties rationem probandi tactam iteravi, atque ita vicissim idem reperi. unde Lumen magnū mihi affulfit, quo perspexi, quod in vehementiore

tiore actione Aquæ fortis cum solutione præparati ∇ adscenderit cum ∇ anima Sulphuris mundissima, in quantitate tamen perexiguâ; quandoquidem 1. ff. talis ∇ vix 8. aut 10. grana Animæ Sulphuris in proba post se relinquit: id quod primitus mihi perparvam creavit voluptatem, illudque cum primis ideò, quod pondus ejus mihi videbatur justo vilius. Factâ autem probâ exactiore deprehendi, istum pulverem niveum esse præsentissimum medicamentum in quibusvis sanabilibus hominum morbis & veram Tincturam ad correctionem Metallorum, ac proinde illum postea in majore præcio habui, talemque nobilem, quæ adscenderat, candidam Tincturam Arte obstetricante cum $\odot$ univi; quod ipsum est factu facile, nominatim peritis. Atque ita comperi, quod laudata Tinctura, quantumvis etiamnum nivea, apud $\odot$ igne vili in rubedinem exaltari possit, & majoris præcii sit quàm omne ∇ residuum, etiamsi hoc sit centuplo ponderosius quàm illud quod adscendit. Utriusque autem fructum atque usum paulò post reddemus uberius. Sufficiant jam hæc in medium allata de ratione albificandi, fixandi atque ad ignis vim sustinendam exaltandi $\triangle$ vulgare, fædum, atrum, fugax, cremabile. Priusquàm autem ad describendum usum hujus Sulphuris albificati ac fixati procedamus, adhuc loci indicabimus quosdam Modos alios albificandi ac fixandi omne ∇ combustibile.

Alius Modus figendi Sulphur.

℞. 1. 2. aut 3. ℥. communis flavi Sulphuris pulverisati, cui in olla vitreata affundas 4. 6. vel 9. ℥. fortissimi lixivii ex calce aut cinere lignorum parati, quo Sulphur, non sine agitatione continua, tantisper coquas, dum lixivium fecerit finem solvendi. Mox decanta, ac recens superfunde, ut hoc quoque solvat, quantum valeat, idque tantisper ac toties itera, dum omne ☿ solutum fuerit. Quam Solutionem si filtraveris, atque in rubrum Sal seu Lapidem coagulaveris, ☿ erit tam habile, ut ope ♀ lavari atque fixari queat.

Adhuc alius à superioribus Modus figendi Sulphur.

Solve ☿ in Lixivio, solutionemque istiusmodi immitte in cucurbitam, cui superimpositus sit Alembicus cum Tritoriolo applicatoque Receptaculo; per tritoriolum affunde sensim per vices tantisper Oleum Vitrioli, dum consequatur utriusque mortificatio atque cesset operatio ita ut non amplius in se invicem agant. Deinde da Δ paulatim, & subtilis Spiritus Vitrioli adscendet, qui admiranda præstat in Medicina & Alchymia, quippe qui ☉ spirituale in se continet, & per Rectificationem valdè subtilisari potest. Sapore nihil ferè à Spiritu urinæ differt nisi quod sit palato gratior & ad omnem usum efficacior quàm Spiritus Salis Armoniaci vel Urinæ; Tinctura denique ex eo separatur, prout postea prosequemur.

Sal

Sal residuum ex cucurbita eximitur, & in crucibulo per fusionem convertitur in lapidem rubentem, qui se ita per se tempore brevi in aliquo crucibulo fixari patitur, cujus Sulphuris beneficio omnia Metalla particulariter fructuoso cum emolumento emendari possunt. Quod si quis Universaliter illud in usum suum convertere decreverit, ille pulveriset hoc fixatum ☿ rubens, atque ex eo sanguinei coloris Tincturam extrahat cum Spiritu vini; quippè quæ Tinctura extractu perfacilis est, & à Paracelso *Elementum Ignis* appellatur & permagni penditur. Cur autem hic Philosophus eam nuncuparit *Elementum Ignis*, ejus procul dubio ratio potissima fuit, quod ipse animadvertit, sibi inter operandum in conspectum venisse 4. Elementa. Quippe Extractione (quæ intra 24. horas potest absolvi) absolutâ, supernè venusta Tinctura, Rubino rubore æmula, defidet, cui subest albus Liquor ac in fundo terra cinereo-nigra. Aquam cuticula albam secernens à Tinctura sumitur pro aëre. Hac igitur viâ subalternatim 4. Elementa in Vitro uno citra confusionem taliter in conspectum cadunt, ut licet illa per horam unam vel centies moveas, nunquam tamen permisceantur, sed post agitationes suam quodque repetat stationem pristinam. Ceterum de fructuoso usu hujus Elementi Ignis postea agetur. NB. Quemadmodum nos hic jam docuimus Methodum lavandi fixandique vulgare flavum ☿ pariter atq; atrum ex carbonibus petrarum

rum lignorumque : Ita etiam Sulphur Antimoni, Vitrioli, Auripigmenti aliorumve Mineralium albificari fixarique potest.

Modus autem proliciendi ☿ ex Metallis ac lapidibus, peculiari capite (Deo annuente) tradetur. Tradetur interim

Uſus Sulphuris noſtri fixati

&

Primò quidem in Medicina.

Primò hoc per lotiones albificatum fixatumque ☿ est Bezoarticum præſtantiffimum, atque uſum multò tutiorem præbet quàm Orientale, quod majore quidem precio divenditur, nunquam tamen ullum viſibilem ſenſibilemque effectum præſtat. Contrà noſter Bezoar ei meritò palmam præripit, idque cumprimis in peſte, febribus aliſſque morbis omnibus, ubi ſudato opus eſt.

In omnibus quoque affectibus pulmoniacis plus ſolamnis ac levaminis confert quam cætera Medicamenta univerſa, quæ ex Sulphure nondum cocto, neu fixato, ſed crudo tantùm parantur. Deinde quibuſvis ætatis ingraveſcentis hominibus (quorum ſtomachus debilis proſtigatur aquoſorum viſcoſorumque humorum colluvie) eſt præſentaneo remedio, quippe quod ſua ſiccitate omnes pituitoſas humiditates ſuperfluas funditus abſor-

absorbet ventriculumque maximoperè restaurat. Quid ? quod imbecillitati seniorum præcipuè commendari possit pro Cordiali atque Confortativo præcellentissimo. Extrinsecus denique potest fungi vice Cosmetici præstabilissimi, simulatque illud arte Spagyrica in Oleum dulce ita reductum fuerit, ut ejus ope flavens nigricansque pel-
lis hominum & nominatim scæminei sexus tingatur niveo colore, non ad instar vulgaris cujusdam Cosmetici, quod cutem quidem candefacit, sed vicissim aquâ inde ablui potest, non ita, inquam, sed tali modo, quali inelegans cutis adeò tingitur, ut isthæc Tinctura inde nullo prorsus modo ablui valeat : Temporis tamen tractu tandem ille Tincturæ albor deteritur, cutique nativa sua nigricans flavedo restituitur ; & proinde illa denuò toties est tingenda, quoties illud ita usu venit. Exploratum igitur est, istiusmodi Tincturam eximias ferre suppetias formis opulentarum virginum atque curiosarum matronarum.

Sub hæc efficaciter etiam valet hoc *Oleum Talci* ad curandos tales externos affectus cutis, quales sunt impetigines, serpignes, lichenes, nec non scrofuli pustulæque circa nasum reliquamque faciei regionem fruticantes, atque ex jecoris inflammatione suborientes ; Tale vitiorum cutaneorum vulgus Oleum isthoc eliminat, subnigramque cutem cuti nativæ adæquat, lævigat atque sanat.

Ejus-

Ejusdem Usus in Chymia.

TAm in humida quàm sicca via fixum ♄ transmutat imperfecta Metalla in ☉ ac ☽.

Libentissimè quidem ♀ & ☿ in via humida, facillimè autem ♂ & ♄ in via sicca. Separat ex omni ☽ cum fructu ☉ per Cæmentationem. Quod si illud præparatis Metallis fuerit additum, eadem Metalla per Retortam destillata de se dant vivum ☿, qui cum ☉ se in Lapidem tingentem fixari patitur. Si quando Demogorgon natu maximus seu Metallorum omnium proavus præ extrema senectâ planè viribus deficitur crinibusque incanescit, filium suum natu minimum devorat, unde adeò confortatur, ut omnibus filiis ac servis suis possit coronas donare aureas.

NB. Filii devorationem fieri intelligas, quod simul atque fixum ♄ senex deglutierit ♄ crudum seu nondum fixatum, eo sibi acquirat fluxum seu ingressum ope cujusdam Ministri, qui diligentissimè sepulchrum tantisper custodit, dum pater ac filius sive fixum ac fusibile fuerint mortificata ac simul renovata confurgant.

Item ex nostro cano exactæ ætatis Demogorgone per aliarum materiarum additionem conficitur albissimum Amausorum genus, cujus acquisitione potissimum gaudent Chrysurgi, ut illo sua exornent artificia.

Ecce

Ecce tibi jam Ratio aperiendi constituendique perpetuam ☉ atque ☽ Metallurgiam.

Supra docuimus, quod Sulphur (posteaquam fuerit in niveam albedinem lotum pariter atque ita fixatum, ut examini ignis ferundo par sit) polleat vi emendandi Metalla omnia. Quippe albificatum illa per gradationem vertit in ☽, rubefactum verò in ☉. Caterum hinc intervenire solet immane obstaculum, quominus Opus tantæ utilitatis possit ex cujusque operarii Chymici voto facilem sortiri effectum, quandoquidem nimirum per fixationem suâ Sulphur pinguedine, vi penetrante ac fluxu facili ita omnino privatur, ut quasi in terram mortuam degenerarit, qualis per se sola in nullum Metaliorum amat ingredi, sed mavult sibi antea ope aliorum fusibilem rite ingressum parari, qualia sunt vulgare, immaturum ☿ inflammabile, aut Antimonium, quæ sanè ☿ mortificatum penetrant & tam fusibile reddunt, ut fiat capax ingressus in Metalla. Quod quum tale ☿ combustibile aut Antimonium Metallis sit adeo noxium, ut ea efficiat atra, volatilia ac friabilia, atque ita ferè tantum perniciosi inferat incommodi, quantum fructuosi ex fixato unquam percipias commodi. Quapropter animus noster ab istiusmodi ingressu appobando alienus satagit indagare præstabiliorem. Potest quidem quodvis ☿ etiamnum aliâ ratione ita fixari & rubesceri
procul

procul ope ∇ , ut naturalem suum sibi ingressum retineat: Sed hæc fixatio (quamvis ipsa sit præstita perfacilis vilique ære parabilis) longiore tamen temporis impendio indiget. Non ita multò post à nobis Ratio fixandi illud tradetur: tradetur autem jam antea Modus conciliandi Ingressum innoxium huic per ∇ albificantem fixato Sulphuri.

Edocuimus, $\triangle$ prius in nostrum Sal mirabile esse reducendum, quàm acerrima ∇ inde abstrahatur, & post abstractionem ∇ esse Sal mirabile per ∇ communem à candido $\triangle$ fixo prolicendum, ut $\triangle$ dulcificetur idoneumque reddatur ad usus Medicinales. Jam verò condoco, $\triangle$ per ∇ fixatum non edulcorandum, sed Sal mirabile apud illud esse relinquendum, id quod Sulphuri parat fluxum atque ingressum ad se penetrandum in Metalla, usque adeò ut necessitas nos urgeat quærere Ingressum meliorem, videlicet hac ratione:

Ratio addendi fixo $\triangle$ Fermentum, cujus beneficio nanciscatur Ingressum in Metalla penetrativum eademque emendantem.

SUprà, quando de Modo figendi Sulphuris egimus, de eo perdocuimus, quod posteaquam fuerit redactum in Sal Mirabile, ei acerrima ∇ superfundenda atque inde abstrahenda sit, & quod inter abstrahendum cum ∇ quoque nonnihil pauculi Sulphuris volatilis adscendat, unde
 ∇ ru-

▽ rubescit, & quod istiusmodi rubedo ex ▽ pos-
 sit tanquam nivei candoris fixus pulvis separari &
 ad Medicinam pariter atque Chymiam non sine
 usu lucroso adhiberi. Enimverò huiusmodi fi-
 xum candoris maximè nivei Sulphur non tantum
 perfungitur munere summi Cosmetici, sed tenel-
 lum hoc ☿ etiam omnibus Medicinæ clientibus
 de meliore nota commendari meretur pro Dia-
 phoretico optimo, cui par ferè nusquam gentium
 reperias. Quippe ne comparandus quidem Bezoär
 Orientalis est ad illud nostrum. Noster namque
 Bezoär est verum Unicornu antiquorum Philoso-
 phorum. Philosophicum hoc nostrum Unicornu
 est ille canescentis senectæ Rex Mundi potentissi-
 mus, qui quamprimum suum ineuntis ætatis fi-
 lium deglutivit, tanto robore vegetatur, ut eri-
 nes suos incanescentes transformet in rubescentes
 ac triumphet potentiâ donandi omnibus famulis
 suis coronas aureas eisdemque creandi Reges.
 Neque enim amplius tale, quale fuit, est *Vene-
 num*, neu *Nigrum nigrius nigro*, neu *Fera monstro-
 sa ac horrenda in sylva*, sed degeneravit in nostrum
Bezoärem Orientalem, *Album albius albo*, *The-
 riacam Universalem*, &c. Tantis namque illud
 viribus per se pollet, posteaquam juxta Metho-
 dum supra præscriptam apparatus fuerit. Quod
 si cui est cordi, facultates ipsius exaltare, ille in
 cassum non laborabit, si modò ante fixationem in
 ▽. ☉ solverit, solutionemque hanc ☉ loco ali-
 cujus ▽ Sulphuri superfuderit, vicissimque inde
 abs-

abstraxerit. Quippe quo pacto non modò ☉ a
 pud fixum ☿ remanebit, eique Ingressum conciliabit, sed ☊ aut Spiritus & Sal Mundi cum nivea Sulphuris Anima simul quoque mundam Animam ☉ secum ad adscendendum evocabit atque ita Medicinam longè præstantiorem subministrabit quàm si saltem Anima Sulphuris sola adscendisset, prout quilibet facilè addivinare poterit. Si quis denique differtur cupiditate operandi melius, ille poterit cum Sale Mirabili Sulphureo insimul quoque ☉ in crucibulo dissolvere & mox inde acerrimam ☋ abstrahere; quâ viâ ☉ cum ☿ tantò melius unietur. Ego quidem de hoc Operandi genere etiamnum plura evulgare possem, sed quum me (quippe qui jam ferè plura edisserui quàm par est) nulla prorsus necessitas ad publicandum instiget, residuis superfessum volo.

Rationem autem provehendi niveum ☿ fixum in rubedinem hîc condocet laudatus ille Paracelsus fieri per Ignem flammantem, non tamen clausum, prout ipse exarat, sed apertum. Hac enim viâ rubescet, quod alioquin album permaneret. Illud verò, cui ☉ addideris, Reverberationem non desiderat, quippe quoniam per ☉ migravit in colorem purpureum, & ☉ ipsum etiam mediante ☿ fixo irreducibile evasit & in Tincturam abiit, atque ita nulla ulteriore Exaltatione indiget. Quicumque igitur Deum habuerit tam propitium, ut ipsi nostrum hoc elargiatur Sal Metallorum unâ cum cognitione conjungendi illud cum purissima
 illa,

illa, quæ adscenderit rubicunda, Anima Sulphuris & ☉, ille se in Medicina ac Chymia Coryphæum præstabit: quicumque verò tam cæcus, extors cerebroque cassus fuerit, ut cernere nequeat, quæcunque ego hic adeò prolixè elargior, is sanè tam insanabili laborat cæcitate, ut salutis ipsius consulere nequeas, etiamsi vel geminum conspici-
 cilium naso ipsius imponas. Commodè autem describere Modum taliter figendi ☿, ut suum retineat Ingressum, quo se penetret in Metalla, non est hujus loci, sed (Deo permittente) pervulgabitur sequente cap. iv. ubi de nostro Secreto Sale Armoniacò agetur. Subsequitur jam

*Modus parandi perpetuam ☉ & ☿ Metallurgiam
 adminiculo Sulphuris fixati.*

Resciscat Lector benevolus, me non diffiteri, quod, quæcunque hic de perpetuâ Metallurgia scripturus sum, egomet nunquam attentaverim, neque elaboranda curaverim. Enimverò Sulphuris fixatio mihi vix abhinc biennio aut triennio innotuit, à quo temporis curriculo usque ego ferè jugiter tantâ corporis in valetudine conflictatus sum, quanta vix tot vires reliquit illas, ut ego non nisi mea Secretiora (quippe quæ mihi enixius cordi fuerunt quàm ullum unquam fixum ☿) prosequi potuerim. Interea loci tamen nullus intermittere potui curam conferendi cogitationes meas in talem Methodum, quali inven-

C

tâ

tâ quis posset ope fixi Sulphuris ex Metallorum transmutatione fructum capere lucrosus, illud nulla faciliore posse via confieri deprehendi, quàm si quis ex elixiviato & à fecibus per colaturam depurato cinere (non ossium, sed) lignorum in ciculos ferreos grandia cineritia seu testas cuedas curaret, cinerique illi lignorum nonnihil pauculi Sulphuris fixi admisceret atque juxta Methodum Artis vulgatam argentum cupro mixtum super istiusmodi testis cum suo additamento plumbi debito cupellari curaret. Hac n. via D affineretur, at ♀ & h̄ in testam transiret, quemadmodum aliàs quoque in cæteris argenti affinandi modis contingere solet. Has testas (quas conservabis, usque dum tot habueris, quot usibus tuis sufficient) more solito fac per furnum fusorium transire, tunc in forti Igne fusorio illud ♀ & h̄, quod in Testam transiit, fixum ♂ aggreditur sibi que ita attrahit, ut utrumque inde argento auroque imprægnatum egrediatur: quod h̄ cupro secundum super ejusmodi cum ♂ præparata Testa si cupellabis, ☉ & ☽ super Testa restitabit, at h̄ & ♀, prout antea contigit, in Testam transibunt. Quibuscum si item ut antea procedetur, infallibiliter per talem cupellandi viam paulatim ope fixi ♂ ex h̄ & ♀ quantitatem ☉ & ☽ non contemnendam nactus es. Ex quo operandi genere in omnibus illis regionibus ubi non laboratur ligni carbonumque penuriâ, sibi nemo non parare sat posset, unde lautè viveret. Licet enim inter

ter

ter excoquendum in testa nonnihil H & Q in scorriis pereat, hæc tamen minor jactura ex Metallis pauperioribus nullatenus est comparanda ad lucrum ex Metallis ditioribus. Ita quippe hæc Operatio majore non constat nisi precio carborum ad cupellandum. Damnum autem in H & Q factum pensatur opulenter ex $\odot$ & D acquisito. Hoc Amatoribus Artis communicatum volui. Igitur si nonnuspiam locorum habentur fusores curiosi, quibus hic Processus arridet, faciant periculum, sin minus, meâ nihil intererit; ego namque in talibus nihil periclitabor, quippe qualia requirunt hominem vegetum patientemque Vulcani. Nullus interim dubitârim, non de fore, qui intertentandum inventuri sunt fortunas ingentes, quorum conatibus ego divinam apprecor benedictionem ac ruminandum exhibeo proverbium antiquorum: *Per Saturnum & Martem, Ignem atque Artem Thesaurus foditur*. Mars est fixum Sulphur; multum etiam ad H , sed tantum non confert quantum Δ fixatum, quod multò purius est quàm rude ferrum, prout nos docet Experientia magistra.

De ulteriore usu fixati Sulphuris in emendatione Metallorum, idque viâ humidâ, per fixantes graduantesque Aquas Fortes, quarum acrimonia seu vis corrosiva prius ope fixi Δ ^{is} ita fracta fuit, ut Metalla non dissolvant, sed tantum penetrent, in gradum excellentiorem collocent & pro natura Sulphuris vel in albedinem vel rubedinem tingant constantem. Ex.

Exploratum est nobis, quod nihil tingat nisi Δ , idque pro sua natura in rubedinem vel albedinem secundum viam & siccam & humidam. In via sicca necesse est Δ esse tam fixum ac fusile, ut coniectum in Metalla candefacta ingrediatur tanquam oleum in corium aridum. Audivimus quoque, quod in fixatione per fortes Aquas corrosivas suus Sulphuri ingressus, facilis fusio atque Metallica pinguedo ita adimatur, ut potius videatur similis Terræ mortuæ quàm Metallicæ substantiæ, usqueadeò ut non nisi singulari quadam arte atque industria reddi ipsi queat ingressus in Metalla. Istiusmodi autem Ingressus fixo Δ sicco meliorem in modum dari nequit quàm per Mercurialia Metalla mundificata, nempe $\odot$ & D , & quidem $\odot$ in rubedinem, D autem in albedinem. Quod si dexterius processurus, Δ fixum cum Sale Metallorum legitimè univeris, nanciscetur illud Ingressum in omnia Metalla, prout deinceps in descriptione Salis Philosophorum videre erit. Cæterum si quem fortunæ favonius adeò afflaverit, ut talem inveniat Aquam, qualis polleret vi solvendi fixum Δ , ille gavisurus esset tali Aqua gradatoria, quali nigrum h leprosum in candidissimum D purum converteret, & non h tantummodò, verumetiam A , Q atque S , omnium tamen promptissimè h . De Aqua autem illa gradatoria, quantum mihi quidem licuit experiendo cognoscere, sic habeto: Quod omne Δ lavando albificatum fixatumque Metalla emendet,

det, quacunque tandem illud ratione in ista introducatur seu ingressum nanciscatur. Quemadmodum igitur artis atque industriæ est, fixo ☿ ingressum fixum conciliare : Ita etiam non minoris artis atque industriæ est, fixum ☿ in Aquam convertere, quâ Metalla viliora in præstantiorem Auri atque Argenti gradum exalantur. Conversurus igitur fixum ☿ in Aquam, observet, quod Aqua hæc non debet esse tam fortis, ut Metalla solvat, sed tantula duntaxat acrimoniâ afficiatur, quantulâ saltem queat illa penetrare & in Sulphur talem formam humidam introducere, quali tingantur illa vel albore vel rubore, prout Aqua gradatoria fuerit confecta vel ex rubente vel ex albente ☿. Quicunque igitur fixum ☿ in Aquam mutare calluerit, illi aperta erit via compendiosa gradandi viliora Metalla in ☉ & ☽, quam ad operationem ☿ est omnium accommodatissimum, idque idè quod Aquæ fortes promptius Metalla alia quam ☿ aggrediantur atque dissolvant; dissolvere quippe noxium est, quandoquidem Metalla in gradatione non sunt solvenda, sed tantum debent penetrari, & in conservatione suarum formarum, prout injecta sunt, sine ulla prorsus imminutione in Metalla meliora transmutari, id quod in ☿ factu facillimum est : Veruntamen quævis Aqua fortis, licet ei vel triplam quantitatem aquæ communis adderes, ☿, ☿, ☿ & ☿ aggreditur atque solvit, id quod, ne fiat, ita præcavendum est : In memoratam Aquam gradato-

riam, in qua fixum Δ inest, nonnihil Salis communis injice, tunc Aqua fortis fit plumbi hostis, illudque aggreditur, non quidem ut illud solvat, sed saltem ut penetret atq; Δ fixum introducat, unde plumbum, posteaquam illud quasi XIV. dies in eo jacuit, inturgescit atque albescit, remanente ejus dimidio sub testa seu super capellâ. Quantò autem diutius Aqua gradatoria ibi remanserit, tantò magis plumbum emendabitur.

Quod si fixum Δ tam facilè in Aquas gradatorias converti pòsset, quàm facilè idem potest fixari, sanè in toto terrarum orbe vix ullum particulare aliud quàm hoc exoptari pòsset, cujus ope opes ingentes acquiri pòssent. Istiusmodi quippe humida gradatio ferè nihil molestiæ operæque exigit, nisi ut granulatum plumbum ad tempus conjiciatur in Aquam gradatoriam & post gradationem inde eximatur atque cupelletur; utpote quod operandi genus à Chymicis non nisi pro puerili putetur.

Contrà, nòsse ac pòsse fixum Δ convertere in Aquam gradatoriam, est præcipuum artificium: ad quod participandum ille plurimum operæ conferat, cuicumque in animo est Sulphuris fixi beneficio lætos uberesque fructus ex Chymia ferre. Quid quæris? Stylo cuncta dicenda dilucidè explanari nequeunt. Sedenim si quis adeptus fuerit Sal Metallorum, ille isto in via humida fixum Δ perfacilè in Metalla usque eò introducere poterit, ut ipso emendentur. Hactenus itaque Fixa-
tio-

tionem Sulphuris satis perspicuè descripsi atque prolixè commonstravi, qualiter eidem per viam humidam pariter atque siccam inveniatur Ingressus. Quare quicumque suâ magni putaverit interesse, ille secundum præscripta ista se exerceat, usquedum comperiat, quantum boni ipsi favor Dei elargiatur. Enimverò à Dei benedictione dependet prora atque puppis nostræ spei.

Interea loci investigatorem Artis nolim celare hoc unicum artificiosum manuale *Compendium convertendi* facilius solito *Sulphur* in Aquam gradatoriam. Nos supra audivimus, Aquam Fortem sibi nullum invenire Ingressum ad Δ figendum, priusquam iste illi conciliatus ope Salis Mirabilis fuerit. Quum igitur via Salis Mirabilis parandi detur varia, atque unum illius sit semper altero præstantius, in Sulphuris præparatione cauto opus erit, ut Sulphur ita tractetur atque accommodetur, ut ab acri Aqua Forti extempore dissolvi atque non item in pulverem album præcipitari queat. Nisi enim hoc fieret, ab Aqua Forti quidem illud fixaretur, sed evaderet perdifficile dissolutum. At enim si illud prima vice dissolvi potuerit, post fixationem denuò perfacile solutum erit. Id quod observatu dignum fructuosumque est. In hoc enim versatur totius Artis cardo. Si quis igitur in laboribus Ignis Spagyricis fuerit exercitatus, ille isthoc præscriptum faciliè dabit effectum; sin minus, irritam operam operabitur, & Minervæ mulctabitur, idque non sine beneplacito Dei,

quippe qui non vult, ut omnis homo ditescat. Verum enim verò si quis tacta poterit acumine indefessæ perquisitionis contingere, ille Deo ac mihi gratias debebit, sin minus, poterit infelicitati suæ errorem imputare, quandoquidem ego tam aperte effulseque perscripsi quàm nemo quisquam ante me unquam. Ex abundanti deliberatum est mihi etiamnum unum præcellentissimi Secreti genus detegere, cujus nimirum beneficio fixum ☿ facile in Aquam gradatoriam commutari queat, idque viâ sequente :

Tale ☿, quali natura plus efficaciam ingeneravit quàm communi, tibi elige, tale, inquam, quale est quadantenus Mercuriale & in quali se produnt talia naturæ operatricis primordia, ut inde Metallum aureæ indolis confici queat. Istiusmodi autem Mercuriale ☿ ferè apud omnem Auri Metallurgiam reperias, illudque naturaliter rubens quoad externum colorem pariter atque internum, ac Paracelso dicitur aliàs *Sulphur Embryonatum*, aliàs *Sulphur Cinnabarinum*, aliàs *Electrum Minerale immaturum*, fossoribus autem metallicis vulgò *Flos Auri*; quinetiam in eo inesse deprehendas magnam communionem similitudinemque cum *Auripigmento* atque *Antimonio*. Hoc itaque Sulphur est Mercuriale & Metalla contingit aliquantò propiore affinitate quàm vulgatum ☿ simplex : quippe post fixationem est solutius facilius & ante fixationem tractatu habilius quàm ☿ commune, quod nullius Mercurii participes

ceps est. Deinde hoc ♀ in abstractione Aquæ Fortis de se plus teneræ Tincturæ elargitur quàm ullum aliud vulgare. Quia etiam isthæc pura Anima multo melius in Medicina atque Alchymia adhiberi potest, quippe quæ insimul Mercurialis est atque proinde efficacioris virtutis quàm ulla Anima Sulphuris Communis.

NB. Commune ♀ non tam facilè præparatur ad solutionem quàm hoc, quippe quod est Mercuriale & proinde plus communionis habet cum Aquis Fortibus, ut illarum ope dissolvatur; & posteaquam illæ fuerint solutæ, in distillatione meliorem etiam de se dant animam, fixumque ♀ quod retrò remansit in fundo, plus virium præstat in Medicina quàm alterum ex ♀ vulgari. Enimverò quantò perniciosius fuerit venenum ante fixationem, tantò efficacior evadet Medicina, posteaquam venenum per fixationem fuerit inversum atque in Antidotum seu Theriacam conversum seu præparatum. Istiusmodi Sulphur quoque aliâ etiamnum viâ commodius quàm per Sal Mirabile ad facilem solutionem (quæ sanè est res magni momenti) præparari potest; id quod probè notandum est.

Hanc quidem brevem, necessariam tamen Admonitionem ex superfluo in gratiam Indagatorum Artis subungere placuit, ut sciatur, quod Sulphur unum alteri præstet adhibendo ad præparationem memoratæ Aquæ gradatoriæ. Cæteroquin illud notum ♀ vulgatum pariter atque al-

terum lignis innatum est usibus Medicinalibus Chymicisque sat conducibile ad lavandum figendumque. Plura igitur hac vice non habeo admonere. Interea loci si quis flagrat desiderio elaborandi, ille omnia ad Intentionem suam facientia ingeniosè ruminetur fortunisque suis gloriosè velificetur. Et ego enim omnia procul ulla invidentia aut reticentia tam apertè expectoravi, ut penes me nulla prorsus lateat lata aut levis culpa: Tuæ verò errantis infelicitati, mi Lector, ego aliter consulere non pòtero nisi rescribendo: Ne te pigeat nostra aliorumque tantisper calcare vestigia, dum ad fortunatum exoptatumque finem, quo opus tuum coronetur, pervenias. Id quod ocian-do in desidiolis Vacuæ castris nullatenus unquam consummabitur. Quibus ita gratis communicatis sua quisque desideria expleat & mihi nihil prorsus negotii unquam amplius perquisitionibus molestis faceſſat.

COROLLARIUM.

NOs jam in isthoc Tractatulo percepimus Modum, quo quodvis nigrum, volatile ac combustibile ☿ intra unum unius diei spacium lavando in niveum candorem converti, fixum atque in Igne constans reddi possit.

Deinde qualiter in fixatione, *Aqua Fortis*, etiam si à ☿ abstrahatur, insimul secum Animam Sulphuris purissimam abducatur abductamque reddat
fixam

fixam atque in Igne incorruptibiliter perdurantem, & præterea non modò præstantissimum sit remedium pellendi morbos hominum graviores, verum etiam polleat virtute transmutandi Metalla imperfecta in ☉ & ☿, attamen particulariter duntaxat, cum destituatur tali ☿, qualis se fat longè extendat suâ efficacia.

Consimiliter audivimus, qualiter crassiori Sulphuris parti, quæ remansit in fundo, per viam tam siccam quàm humidam concilietur Ingressus ad emendanda cum fructu Metalla.

Denique cognovimus, Sulphur unum antecellere alteri, illud autem excellentius haberi, quod naturaliter in se gerit ☿ purum, & cum primis excellentissimum comprobari, quod ante fixationem censetur venenatissimum, idque inde potissimum, quod summum quodque venenum post præparationem semper abit in summum Medicamentum, & quod ejus melioratio se efficacem in Metallurgia multò longius exporrigat quàm ☿ vulgare. Quapropter ego adhuc loci vehementer etiam atque etiam Amatoribus Artis commendatum volo *Antimonium*, rubens *Arsenicum*, flavens *Auripigmentum*, cinereum *Cobaltum*, *Cakimiam* atque *Zincum* grave cum *Bismutho*, quippe quæ omnia sunt præstabiliora Sulphure communi. Elaboraturus autem istiusmodi Subjecta venenata, præcaveat sibi obnixè à fumis ipsorum graveolentibus. Ut enim ejuscemodi Subjectum ante præparationem est merum Venenum, ita inter præ-

præparandum venenata ipsius indoles magis magisque augetur, sed post præparationem fixationemque illud quod fuerat lethiferum, jam degeneravit in saluberrimum Antidotum, seu Theriacam præsentaneam adversus omnia alia Toxicorum genera.

NB. Quicumque ab omni periculo securè abesse amat, illi consuluerim, ut prius addiscat Modum fixandi aliquod ☿ commune, quàm arcem talium venenorum noxiorum temerè invadat.

Quæcunque igitur nos hætenus edocuimus, non sunt res vulgares aut Artes antehac sat cognitæ, sed mera *Arcana Magna* eaque nuperrimè inventa. Ecquis enim credidisset, quod ☿ commune seu *Ens* ex facili inflammabile ac cremabile intra diem unum ita fixari possit, ut adversus omnes Vulcani dentes perstet illæsum? Quis sibi persuasisset, quod quævis venenorum venenatissima, veluti *Cobaltum*, *Arsenicum* consimiliaque intra diem artificialem possint inverti eorumque venena mortifera in Antidota salutifera converti? Quis denique unquam approbasset, quod ex fugacissimis Subjectis Mineralibus, videlicet ☿, *Antimonio*, *Arsenico*, *Auripigmento* & id genus aliis spacio unius diei possit præparari Tinctura in igne constans ad Corpora humana ac Metallica? Nemo nisi nos illud tam evidenter in hoc tractatu pusillo demonstrassemus, ut tantum non manibus palpari queat. Hinc, prout dixi, dicere perrecturus sum, quod ego in isthoc meo Tracta-

Etatulo tanta revelavi Arcana nomentosa, de quantis post hominum memoriam nemo unus unquam quicquam publicavit dilucidius me.

Quod si quis fortè fuerit avidus discendi, unde talis subita fixatio Sulphuris combustibilis, atque talis reperiunda metamorphosis atrocissimorum venenorum exoriatur; Huic ego jam sum causam aperturus. Sat constat inter nos, quod Spiritus Nitri pariter atque Aqua Fortis ex Vitriolo ac Halinitro destillata tali polleant indole ignea, quali omnia combustibilia volatiliaque Mineralia maturentur. Maturata autem quæ sunt, illa etiam insimul fixa sunt, perinde ut & fixa necesse habent esse matura & per consequens non amplius noxia seu mortalibus mortifera. Quicquid enim est asperum, crudum atque immaturum, ventriculus hominis nequit digerere, sed illud instar veneni à se rejicit atque excutit, quo lædi possit; quemadmodum conspicias in Catharticis omnibus tam Vegetabilibus atque Animalibus quàm Mineralibus, quæ ob immaturitatem suam stomacho hominis sunt tali saburræ, ut illa vel per superiora evomat vel per inferiora excernat. Purgantia enim quantò plus crudi aut immaturi in se continent, tantò fortius evacuare assolent. Hinc usu venit, ut ex præscripto Medicorum nunquam Subjecta nimio violentius expurgantia prius in corpus ingurgitentur quàm igne emendentur. V. g. Squillam nimio vehementius purgantem pariter atque Diagridium massæ cuidam farinaceæ inclusa percoqui

qui curant in pistorum furnis ad corrigendam eam tenus in eis vim purgandi excessivam, ut evacuent moderatius securiusque. Antimonium immoderate purgans vel nudo carbonum igne vel communi halinitro ac Tartaro excoctum seu fustum tantatenus corrigitur, ut citra vehementiam purget. Idem autem à Spiritu Nitri ita corrigitur, ut omnem omnino vim purgandi amittat & loco virtutis catharticæ non nisi vim eliciendi sudorem expellendique urinam acquirat.

Tartarus vulgaris intra Corpus assumptus perfunctur munere Cathartici: idem autem, posteaquam suam ipsi aciditatem in regionibus Mundi calidioribus calor solis maturantis ademerit atque ipse in Vini fermentatione in Spiritum igneum abierit, vim purgandi nullam amplius exserit, sed Purgantia potius infestat eaque ita emendat, ut nequeant tantâ vehementiâ expurgare quantâ abutebantur ante Correctionem, prout est à nobis jam demonstratum, ubi egimus de Extractione Purgantium Vegetabilium. Itaque si vulgaris carbonum Ignis atque Spiritus Vini corrigit Vegetabilia atque Animalia immoderate purgantia, quidni fortissimus etiam Salis Ignis, qualis est Aqua Fortis, corrigit venenatissima Subjecta Mineralia, eademque qualitatibus noxiis exuta in Antidotum seu Theriacam transmutare valeat. Ex quibus omnibus satis liquet, quod vel venenatissimis Subjectis corrigendis Spiritus Salis Mineralis sufficiant, usque adeo ut illa veneno omni per-

pernicioso privari atque in Medicamenta salutaria commutari possint. Quapropter nullus dubitârim, quin Lector benevolus per isthæc pau-
cula jam ita demonstrata satis intellexerit causam
velocis istiusmodi Correctionis seu Fixationis
omnium volatilium venenatorumque Subjecto-
rum Mineralium. Quando Philosophi antiqui
per Apologos Poëticos descripserunt laboriosam
Jasonis navigationem in Colchidem insulam, ubi in-
colebat immanis ille *Draco* ignivomus, qui ocu-
lis nunquam clausis pervigil custodiebat *Aureum*
Vellus; hoc addiderunt, quod *Jason* à sua con-
juge *Medea* edoctus sit, ut *Draconi* ejuscemodi
vigili objiceret Medicinam esculentam deglutien-
dam, unde enecaretur aut disrumperetur, atque
ut mox *Jason* *Draconem* ita interemtum in Mare
Stygium omninò abjiceret penitusque submerge-
ret. *Jason* in hac ingeniosa fabula hieroglyphicè
repræsentat Philosophum; *Medea* accuratas me-
ditationes; Laboriosa periculosaque *navigatio* si-
gnificat multiplices labores Chymicos; pervigil
Draco ignivomus notat *Halinitrum* ac *Sulphur*.
At *Aureum Vellus* est *Tinctura* five *Anima Sul-*
phuris, cujus ope *Jason* patri suo ætate confecto
pristinam sanitatem reddidit divitiasque immen-
sas sibi et ipsi acquisivit. Per Pilulas *Medea* in-
telligitur præparatio Sulphuris & Sal Mirabile.
Per totalem autem *Draconis submersionem in Mari*
Stygio innuitur Fixatio Sulphuris per Aquas Sty-
gias, id est, Fortes. Ex quibus sat videre est, quàm
ob-

obscure Philosophi prisci Fixationem Sulphuris per Nitrum descripserint & quàm secretò illam ab oculis indignorum absconderint. Quod autem ego jam in hoc Tractatulo omnia tam aperte expromam ut nihil supra, non sine ratione factum esse resciscas. Sufficiat si quis Modum talis Fixationis ritè perficiendæ cognitum habeat.

Posteaquam quodlibet ☿ combustibile per ☿ vel ☿ fuerit fixatum eique ☉ & ☽ in fixatione additum, additum hoc ☉ ac ☽ post fixationem nequaquam amplius est vulgare ☉ vel ☽, utpote quod non vicissim in ☿ aut ☿. potest dissolvi, neque super capella in ☿ ingressum adipisci, sed velut in siccam degeneravit terram, quæ neque Borrace, neque aliis usitatis fluoribus in Corpus ductile reduci potest. Si cui volupe est id experiendo cognoscere, ille solvat in ☿ semunciam ☉, solutionemque hanc injiciat in 1. ℥. alterius ☿ pariter atque hanc ☿ superinjiciat 4. unciiis puri Butyri Antimonii, & ☿ inde abstrahat: Tunc comperiet, quod illud Aurum, quod in ☿ infuit, se misceat radicaliter cum Sulphure & Mercurio Antimonii, usque adeò ut Butyrum Antimonii non modò evadat fixum atque irreducibile, sed ☉ etiam reddat tam irreducibile, ut deinceps non amplius ab Antimonio separari queat, sed eidem in quovis examine inhæsitum maneat: solo autem Sale nostro Metallorum Secreto edomari, volatilifari seu fusibile reddi atque in alia Metalla ita introduci potest, ut inde emendentur.

Si

Si igitur istiusmodi destructio ☉ per Antimonium fieri potest, cujus pars vix dimidia est Sulphur, maxima verò Mercurius: quidni illud multò potius præstaretur à Sulphure communi, quod expers est omnis Mercurii? Ego in locis illis omnibus, ubi de fixatione Sulphuris docui, semper sedulò commonefeci, ut illa ☿, quæ à Sulphure abstracta fuerit, & cum primis illa, quæ Auri particeps est, accuratè asservetur, quippe quoniam cum ☿ simul Tinctura Auri Sulphurisque purissima adscendit, quæ utique tam fixa, ne dicam, magis fixa sunt quàm quod in fundo restiterit: Id quod ex superabundanti ego Artis nostræ indagatoribus communicatum volui. Quare siue participata observentur ab ullo Lectorum, siue ab nullo, nullus laborabo, sed lætus ruminabo, me, quod mei fuit officii, fecisse, atque tanta præstitisse, quanta ante me nemo unus, dum nimirum palàm perdocui Modum proliciendi intra paucas horas seu mediante Distillatione unâ ex ☉ & ☿, aut ex ☉ & Antimonio Tincturam fixam. Interea loci si quod caput audax nonnulli gentium inventum vanè gloriari præsumat, se calere Methodum parandi melius nobiliusve quid ex talibus vilibus despicabilibusque Subjectis, videlicet Sulphure & Antimonio, intra tantillas temporis moras ac horas, ille prodeat in lucem, ut Artifici spectato fidem habeamus. Atqui persuasum habeo, quod Fratres Ignorantiæ superbi malevolique ceu conjurati Veritatis hostes ma-

D

lent

lent cum curta sua supellectile perspecta secum habitare atque instar bubonum vespertilionumque lucifugarum in tenebras cavernarum suarum avolare.

Sunt qui scribunt, sororem Mosis *Mariam* Prophetissam scivisse *Artem* elaborandi *Tincturam* intra triduum, id quod plerisque Pentateuchi peritis videtur incredibile. At quid bona pars memoratorum æmulorum censebit, simulatque inaudierint, quod *GLAUBERUS* publico Scripto procul ulla celandi via expressè edocuerit *Modum* conficiendi intra diem unum ex ☉ & *Antimonio* fixam *Tincturam* ad omnes desperatos hominū morbos. Procul dubio diffamatum ibunt, *Omnia esse ex mendaciis conflata atque præstita impossibilia.* Quorum imperitiæ pariter atque nequitia quadantenus ignosci posset si calumniis suis adderent : *Nostro Ignorantium cerebro male suado.* Si enim seipsos rectè nōssent, aliorum experientiam nunquam protervè improbarent ac sugillarent. Sed quid ex adverso super istiusmodi improbo nebulonum manipulo rescribamus ? Nil nisi illud proverbiale : *Effæminata effæminatorum oratio,* juxta hoc triviale :

*Pro rostri forma cantillat avicula quævis ;
Sic qualis vir erit , talia verba facit.*

Ita namq; fert inveteratum cacoëthes talium infrunitorum famæ prædonum, ut nihil mediten-

tur

tur aut machinentur, nisi ut aliis dona Dei nobiliora inuideant, eosque Theonino maledicentiæ dente mordeant. Nomina quidem sua tales bipedum nequissimi Zoili in suis evalgatis libellis famosis nondum uspiam expresserunt, ex parte tamen mihi hæc jam adeò innotescunt, ut planè stet sententia publicandi propediem adversus eos Calendarium Apologeticum, ubi tanquam in panegyrica nomenclatura omnia sua Calumniantium nomina conspicient expressa. Quippe impræsentiarum pertæsum est, fufius de istiusmodi tenebrionibus scribere.

Ego quidem libenter plura de Modo celeriter figendi Sulphur edifferere voluissem, sed rationibus vetor prægnantibus. Cæterum facere prorsus non possum, quin saltem etiam hæc paucula de eo commemorem, videlicet; Quod ☿ quodlibet absque ulla ope Ignis externi, per solum Secretum Ignem invisibilem, qui ☿ combustibili additur, & ad temporis pusillū duntaxat loco frigenti exponitur, æquè album, fixum ignisq; vim perferens reddatur, quā per Abstractionem Aquæ Fortis, usque adeò ut hæc frigida fixatio Sulphuris per Secretum nostrum frigidum humidumque Ignem (cum ipsa nullo prorsus egeat igne communi, nullā cucurbitā cum alembico, nullā Retorta cum Excipulo consimilibusque) tactæ illi alteri Fixationi per Aquas Fortes longè præferenda sit; cuius gratiā gratias Deo Opt. Max. cantemus immortales atque laudes. Quod si quid nimio brevius obscurius-

riusve in hoc Tractatulo à me descriptum esse uni alterivè Lectorum videbitur, illi ex ambobus subsequētibz Tractatulis, ubi de Mercurio & Sale Philosophorum agetur, desideria sua explorare poterunt : quorsum ego jam quemvis avidum Artis nostræ ablegatum volo.

DE MERCURIO

PHILOSOPHORUM.

De

Secunda Parte Trium Principiorum Metallorum,

Nempè

DE MERCURIO,

QUoniam ille Modo ex omnibus non tantum Metallicis sive Mineralibus, verum etiam Animalibus Vegetabilibusque Subjectis facili negotio extrahi, atque Auri ope ex eodem vera Tinctura ad Tria Regna parari possit.

Nos ex consensu verorum Philosophorum omnium certò scimus, quod ☿ ex tribus Metallorum Principiis sit pars purissima, purissimisque etiam Metallis suapte sponte propterea adhærescat eademque semper potiori amore amplectatur quàm impuriora. Exempli gratiâ : ☿ omnium liben-

libentissimè adhæret sui simili ☿, deinceps adamat ☉, porrò ☽, postea ♃ & ♄, itemque ♀; sed ♂ⁱ invitissimus conjungitur, idque idè quod se malit miscere cum sui simili quàm dissimili. Est namque prorsus homogeneous omniumque partium heterogenearum expers, cujusmodi item sunt ☉ & ☽. Cæterorum Metallorum maxima pars est Heterogenei quid, etiamsi nullum prorsus detur Metallum imperfectum, quod in se non habeat aliquantam partem Homogenei, ita tamen ut inde plus participet Metallum unum quàm alterum, prout de hac hypothese scatent Philosophorum libri. Quapropter verus Philosophus haud asseverabit, quod Tincturæ beneficio totum Metallorum impurorum Corpus in ☉ vel ☽ transmutari possit, quum virtus præstandi illud ne ipsi quidem Lapidi Philosophorum insit. Quia immaturum, immundum, olidum combustibileque Sulphur superfluum Jovis, ♄, ♀, ♂ nequaquam intra tantillum temporis, quantillum Projectioni impendi vulgò solet, in ☉ converti potest, etiamsi plus satis Tincturæ superinjicias, sed verò illud Metallum, quantum in se habuerit partis homogeneæ, id est, Mercurii, tantum ejus saltem in ☉ tingitur ac figitur, ulterius non item. Partes namque homogeneæ, hoc est, ♁ superfluum comburens se in forma scorix separat ab illo in ☉ tingente Mercurius, quàm nullam cum ipso habeat communionem; quemadmodum ego assiduè investigando comperi, & sequenti quoque

capite, ubi de Sale Philosophorum agetur, prolixiore fundamento demonstrare animum induxi. Videamus jam Modum, quo verus ☿ Metallicus non tantum ex Metallis Mineralibusque, verum etiam ex omnibus Animalibus Vegetabilibusque *pufillo labore* extrahi queat. Dixi, *pufillo labore*, idque respectu peritorum. Imperitorum namque respectu haudquaquam est res *pufilli laboris*, sed omni ætatum memoriâ habitum vel ab experientissimis quibusque Artis nostræ amatoribus fuit *Secretum Secretorum* atque proxima via perveniendi ad veram *Medicinam Universalem*; neque unquam minori in precio habebitur, cum in tota rerum natura inveniri nequeat purior Materia, ex qua confici possit Lapis Philosophorum quàm unicuique ille Mercurius Metallorum solus. Interea loci est dijudicatu facile, notabiliter Mercurios Metallorum inter se differre, eorundemque alterum altero meliorem conducibilioremque esse ad parandam inde Tincturam ad corpora humana atque Metallina. Semper namque alter alteri colore seu Tinctura præstat. Ex facie quidem externâ ferè nemo quisquam potest certò scire, ex quonam Metallorum Mineraliumve haberi possit Mercurius optimus; veruntamen juxta generalem Philosophorum opinionem plerumque præstantissimus censetur paratus ex Vitriolo Martis & Veneris, quum hæc ambo Metalla sint fecundissima Tincturis. Ego verò Experientiâ edoctus certum habeo, quod ex nigro cinereoque h̄ ac-

qui-

quiratur ☿ tam excellenter tinctus quàm ex utroque Metallorum illorum rubentium ♂ & ♀. Interim nullus diffiteor, quod ♂ & ♀ unà cum ☿ inter omnia Metalla imprægnatus sit ☿ in summis gradibus tingente, prout antiqui Philosophi his paucis verbis compendiosè expresse-
ris runt: *Visita- bis Interiora Terræ, Rectificando Invenies Occultum Lapidem Veram Medicinam.* Quibus verbis Vitriolum datur cognoscendum, quod per se nihil aliud est quàm Solutio Martis & Veneris, opificio Naturæ parata. Vitriolum autem taliter naturâ præparatum nunquam prodit tam purum defæcatumque, quam illud quod ex probò chalybe ac puro ♀ ope Olei Sulphuris, aut, eo deficiente, Olei Virioli paratum est, quia Nativum in se continet plus terreitatis quàm Factitium. Sed ut redeamus ad nostrum ☿, commonefactos volo Amatores Artis nostræ omnes, ut meditationes suas præcipuas ne conferant ita in vulgare ☉ atque ☽, ut ex his suum ☿ & ☿ extrahere con-
 nitantur. Quia vulgare ☉ & ☽ sunt omninò Homogenea & nihil prorsus Heterogenei in se habent; ac proinde tractatu difficilia sunt: & licet ipsa essent tam facilia tractatu quàm ♀ & ♂, illis tamen uti, utilitati fere est nemini, quum ipsa magno constant, & multò plus Tincturæ in abjecto ac neglecto reconditum sit quàm in ☉; quæ ipsa Tinctura quidem nondum est fixa, sed ita volatilis, ut ex facili tamen fixari possit. Quocirca ego consuluerim, ut quis ☿ in ☿ & ☿ in ♂ quærat. Quod ad ☉ attinet,

D 4

ego

ego quoque quondam multum operæ consumsi in eo per ignorantiam absque ullo emolumento, dum aliquam multas ejus libras tam damnosè dissipavi, ut aliorum quemque ad talem viam tutiorem ablegare valeam, qualem si quis mihi præmonstrasset, ego ferè nunquam in vanum laborassem. Ægrè autem crediderim, quod nolentes adhibere ☉ vel ☿ vulgare possint præparare idoneam Tincturam ad Metalla Imperfecta tingenda in ☉. Quia commune ☉ atque ☿ non tantum Tincturis, quæ ex ☿ & Mercurio Philosophico originem ducunt, facilem præbent Ingressum, sed promovent etiam fixationem volatilis Mercurii, quapropter illis ægrè in Compositione Lapidis Philosophorum carere possumus. Hæc itaque paucula cognoscenda sibi habeant amatores Artis pro informatione. Jam scitu necessarium est, quonam Modo possit Mercurius Philosophorum ex Metallis Mineralibusque commodissimè extrahi atque ope Auri ex arte ritè fixari in Tincturam ad Corpora humana atque Metallica.

Primò non ignoramus, quod purissima illa Metallorum pars Mercurius Homogeneus ab inimicissimo suo hoste *Sulphure superfluo comburente* Tyrannicè in carcere quodam tenebroso captivus detineatur. Si quis igitur eum vinculis exuere atque eximere voluerit, ille necesse habebit ipsius hostes, à quibus ita incarceratur, mortificare atque annihilare, priusquam claustra ergastuli refringere Mercuriumque captivitate solvere valeat:

leat : qui ☿ infimul etiam naturalem fratrem suum, nempe ♁ tingens secum inde educit. Quibus ita liberatis nihil deest amplius nisi ut ope Auri vulgaris figantur in Tincturam. Cujuscunque autem desiderio hæc nostra Paraphrasis brevis non satisfacit, ille abeat lecturus vel *Sendivogium*, qui de hujusmodi Liberatione integrum conscripsit Tractatulum, vel etiam *Paracelsum*, qui non minus eximiè quàm explanatè super eadem mentem suam aperuit.

Sequitur jam mea ipsius Experientia, via ac Modus, quo egomet memoratum Captivum compluribus vicibus solvi atque in libertatem vindicavi.

TAmetsi egomet ipse *Mercurium Philosophorum* ex Metallis extraxerim talibus Modis diversis, qualium singulorum cognitionem publicam dabo, semper tamen alios aliis præstare comperi. Ex istiusmodi igitur Processibus, quorum alios ex aliis jungemus, pro suo sibi quisque placito conducibilissimum quemque excerpit atque tantisper usibus suis adhibeat, dum experiatur, quidnam sibi divinitus concedatur.

Non est unquam ☿ ex Metallis duris extrahendus, priusquam illa fuerint soluta atque referata. Referari autem commodius nequeunt nisi Spiritibus Salis Corrosivis. Quod quum omnia Corrosiva sint Mercurio inimicissima, penes illa

D 5

non

non est potestas faciendi Mercurium vel vivum vel cursivum. Quapropter Corrosiva post solutionem per Salia contraria, qualia sunt *Sal Tartari*, *Spiritus Urinae*, *Salis Armoniaci*, &c. mortificari debent. Quo facto Corrosiva à suo ingenio immiti in mite degenerant atque ꝑ in destillatione dimittunt, quod alioquin absque Corrosivi mortificatione non ita eveniret, prout ex Processibus sequentibus condiscas. Quum igitur certo certius sit, illa esse solvenda, priusquam ope Salium resuscitantium inde ꝑ distillare possit, exhibebimus primò Processum, quo Mercurius ex talibus Metallis extrahatur, qualia nobis Natura proponit jam soluta, videlicet Vitriolum, quod nihil est aliud nisi solutus per Acidum Universale Mars aut Venus vel ♂ & ♀ simul. Hinc si quis ad operationem suam adhibuerit tale Vitriolum, in quali ambo illa Metalla summè tincta atque à Natura soluta subministrantur, non necessum erit, ut molestis laboribus novum quærat Modum solvendi Metalla, sed tempori sumptibusque parcere poterit. Itaque expediet, ut edoceatur, quomodo Mercurius ex quovis vulgari Vitriolo facillimè paretur.

Sequitur Processus.

DEstilla more solito ex communi Vitriolo Spiritum acidum Oleumque igneum igne forti, ut artis est. In hoc quippe Spiritu latet ♀, ♂ &

& ♀, qui per mortificationem Corrosivi in apri-
cum profertur visibilisque redditur, prout sequi-
tur.

℞. 1. vel 2. ℥. Tartari in albedinem calcinati,
quem pulverisatum in vitream conjicias cucurbi-
tam, cui superimponas alembicum cum Trito-
riolo, applicando Receptaculum, cujus commis-
suras accuratè lutabis pariter atque alembicum.
Quam primùm ista cucurbita in arenam calidam
fuerit collocata, per Tritoriolum una vice quasi
1. aut 2. lotones acris Spiritus Vitrioli deorsum
affunde Tartaro calcinato, unde ipse tanquam
Tartari adversarius ira exæstuat vehementi, ac
suâ ipsius vi ita effervescit, ut Spiritus subtilis ex
ipso adscendat. Finito istiusmodi duello seu fer-
mentatione, denuò aliquot uncias illius Spiritus
injicias, quas etiam ad concertandum cum Tar-
taro committas. Deinceps talem Injectionem
tantisper continuabis, dum Acidum illud cum
Tartaro non amplius conflagere velit; id quod
erit argumento, Sal Tartari esse satis mortifica-
tum. Mox subdatur Ignis, humiditatesque o-
mnes per gradus ad adscendendum propellantur
ad ignitionē candentem usque. Aqua adscendens
seu evocata, quæ sapore fermè Spiritum Urinæ
æmulatur, rectificetur, in qua Rectificatione
Mercurius Vitrioli adscendens redditur purior
atque subtilior. Hæc pura Mercurialis Aqua in se
gerit invisibiliter reconditum, vivum Mercurium
Metallicum, qui hoc pacto producitur conspicuus.

Con-

*Conjunctio Mercurii Philosophici cum
Auro.*

Commune ☉ in ☿ acri solve, solutumque ab indissoluto separa, mox guttatim ex tua subtili ☿ Mercuriali paulatim per vices affunde solutioni Auri, donec Spiritus Mercurii in solutionem Auri non amplius agat, sed desinat, & omne ☉ ex ☿ fuerit præcipitatum; in qua præcipitatione ☉ Mercurium Vitrioli ex Mercuriali ☿ in se ita attrahit, ut ipse in forma limi seu pulveris flaventis petat fundum vasis. Deinceps filtretur præcipitatum per Chartam emporeticam, ut Salina ☿ pertranseat, tunc remanebit præcipitatus Mercurius cum ☉ permixtus in filtro, qui cum ☿ dulci edulcorandus probè est; postea exsicce-
tur, & habebis Mercurium Vitrioli cum ☉ unitum, quæ se unà patiuntur fixari in veram Tincturam ad Corpora humana & Metallica, veluti sequitur.

Fixatio Mercurii cum Auro.

NB. Antequam Mercurius cum Auro immit-
tatur ad fixandum, probetur, utrum ritè sit con-
fectus, necne. Enimverò si Mercurialis Aqua
fuerit rectè parata, ipsa Auro sat Mercurii po-
tuit elargiri, quo Mercurio Aurum præcipita-
tum est ita auctum, ut non amplius sit vulgare ☉:
fin

fin autem Aqua Mercurialis non fuerit legitime confecta, & proinde Auro non multum Mercurii contribuere potuerit, Aurum manebit paupertinum, & simulatque fervorem aliquem perlenferit, fulminabit ad instar alterius cujusdam Auri fulminantis, atque ita ad fixationem nihil valet prorsus, cum destituatur Mercurio tingente, qui totum Corpus Solis in Tincturam convertere debuit. Quapropter post præcipitationem Auri & Mercurii poteris granulum præcipitati in crucibulo minuscule excandefacere, ad examinandum, num sit idoneum ad figendum. Si enim fulminaverit instar auri fulminantis, indicio erit, Aquam Mercurialem non fuisse probam atque Auro non satis Mercurii conferre potuisse. Sin autem, posteaquam excandefactum fuerit, exierit colore imbutum bellè purpureo, Aurum imbibisse creditur sat Mercurii, poteruntque simul figi in unam Tincturam. NB. Cave excandefacias Igne forti. Hac enim via Mercurius esset Aurum relicturus intactum atque ab eo planè evaporaturus, usqueadeò ut nulla inde certa posset haberi Proba. In omnibus igitur cautè atque prudenter procedendum est. Cæterùm Fixatio Mercurii cum Auro fit ita :

Fixatio

*Fixatio Mercurii, Martis & Veneris in unam
Tincturam.*

18. Tantum hujus nostri Auro imprægnati Mercurii, quantum in promptu habueris, etiam si vel dimidium lotonis esset, cum hic non magna desideretur quantitas; injice illum in parvam phialam vitream, quam in calidam collocabis arenam, ita tamen ut Ignem ne des fortiolem, quàm cujus tua avis volatilis fuerit patiens, quem ignem si aliquot septimanis continuis in gradu moderato alueris, Mercurius paulatim Igni se adsuescet atque Auro inhærescet, illudque in Tincturam convertet. Cæterum si quis contra serium Philosophorum omnium interdictum præfestinaverit lactando spem, se tantò citius potiturum fore Tincturâ, Mercurius ipsius avolabit atque Aurum post se derelinquet pallidum, quippe qui suum colorem inter avolandum simul aliquatenus subtrahit atque secum aufert. Ergo inter fixandum Patientiâ opus est. Hinc omnes Philosophi commonuerunt, non esse festinandum. Festinatio namque proficiscitur à Diabolo. Suarum igitur quisque rerum ita satagat, ut monitis pareat. NB. Dantur quidem etiamnum aliæ Viæ seu Modi fixandi Mercurium cum ☿, sed desiperet quicumque necessitate nulla flagitante simul ac semel omnia pedibus porcorum subjicere præsumeret. Cuicumque Deus auxiliari
amat,

amat, ille jam auxilio summo triumphat; cui-
cunque verò Deus non benè cupiet, illi ne evi-
dentissima quidem Methodus præscripta condu-
cet. A divina namque benedictione salus nostra
dependet omnis.

*Ratio probandi, An Mercurius sit legitime præ-
paratus, & An elargiri possit Tincturam
Metallorum.*

℞. 1. lib. Mercurialis Aquæ supra descriptæ,
illamque mortifica per Acidum Contrarium, pu-
ta Oleum Vitrioli aut Spiritum Salis, tunc Mer-
curius in cinerei pulveris forma se præcipitabit ad
fundum, quem si edulcoraveris & cum Oleo Tar-
tari triveris, vivificabis. Si cui libuerit, ille eun-
dem etiam per Retortam destillare atque ita exa-
minare poterit.

Examen seu Proba,

*Num Mercurius Metallorum sit tam rectè præ-
paratus, ut ex ipso cum ☉ possit confici
Tinctura.*

℞. Aliquantillum illius quasi ad pisæ magni-
tudinem, quod imponas alicui argentæ bractæ,
faciasque illud Mercurii in fumum abire per
ignem: quo peracto, si ipse argentum colore
bellè purpureo insigniverit, valebit; sin minus,
valoris

valoris nullius erit. Hic quoque Mercurius cum ☉ in limaturam minutam redacto ad justam mensuram seu proportionem digeri poterit atque cum eo fixari. Hæc autem Fixatio æque atque superior perquam tardè perficitur & tantam Patientiam requirit, quanta omnem festinationem respuit. Quicumque autem tantâ laborat avaritiâ, ut expectare nequeat, dum fructus maturescant, melius ille sibi consulit, si suas à tanto Opere manus abstineat, quàm damnum sibi accersat. Ego hunc ☿ aliquoties paravi, & ad figendum imposui, sed quum opus meis ipsius oculis contrectare nequiverim, sed ignem alienæ industriæ administrandum committere necesse habuerim, infeliciter successit. Quod quum ob ingravescentem ætatem corporisque imbecillitatem ego jam prorsus inhabilis evadam ad opus tanti momenti aggrediendum denuò, nonnullis mihi intimis Methodum hac lege communicavi, ut ipsi elaborarent. Cæterum quum ipsi tantum Mercurii ex operatione non sint nacti, quantum desideraverant, supremam ei manum imponere superfederunt. Hinc ego permotus sum, ut istiusmodi Opus Regium potius typis evulgandum curarem quàm ut mecum contumularetur: quantumvis ægrè ad id consilii capeffendum adductus sim, ut Arcana tanti ponderis revelarem Mundo maligno infidoque. Posteaquam autem ad rectæ rationis libramentum diu multumque expenderam, quod Deus Opt. Max imitandus citra omnem

παρακατα
 ἡ δὲ

Plav lucentem solem suum sinat oriri tam super improbos homines, malignas bestias venenatosq; vermes ac herbas quàm super pios; id me multò potentius permovit, ut istiusmodi Ardua typis excudenda annuerem, ruminando, quod suâ Deus sapientissimus dextrâ ita dirigere cuncta valeat, ut uni contribuatur, alteri adimatur. A divina namque benedictione dependent omnia. Quod si vulgus impiorum abuti his ita à me communicatis voluerit, non sine iusto Dei iudicio omne bonum illud, quo indignè fruiscentur, coacervatum in nequissima ipsorum capita flagrabit instar carbonum candentium. Quibus animum meum ita tranquillavi, ut jam sat securus certusque sim, Deum pro antiquo Providentiæ suæ regimine optime nôsse, quis benedictione cælesti vel dignus vel indignus sit. Quare nihil est quod quisquam vereatur, Artem raram vulgatum iri cum communibus ac pervagatis. Enimverò fortassis ex 1000. Lectoribus vix 10. reperientur, qui tradita rectè intelligent aut fidem lectis habebunt, ne dicam, perpaucos fore, qui periclitandi gratiâ operi elaborando manum impigram admovebunt, potissimum, quum Ars ista hîc sit Character dicendi tam humili procul ulla verborum phaleratorum Venere vulgata. Suum igitur Arti nomen ac omen permanebit salvum, etiamsi ipsa vel luce meridianâ clarior fuerit caligantibus superborum oculis subjecta.

E

Modus

*Modus parandi Mercurium tingentem
ex Antimonio.*

℞. Antimonii, Salis petrae, Tartari ana ꝑ. i. quæ pulverisata, commixta & in crucibulum injecta, pruna pusillâ accendes, decrepitabis & in furno fusorio liquefieri curabis & in conum fusorium infundes & posteaquam refrikerit, Regulum à scoriis separabis, scorias pulverifabis & cum Aqua per coctionem solves, unde lixivium rubens acquies. Cui si Sal Armoniacum quasi ad dimidium ponderis tantidem addideris pulverisatum atque conjunctim ex vitrea cucurbita exactè lutata (quæ vix ad medium sit impleta, cum facile patiatur adscensum) destillaveris, subtilissimus quidam Spiritus volatilis adscendet, in quo Mercurius Antimonii latet, qui in solutione Auri præcipitatur, edulcoratur, exsiccatur atque ita probatur atque fixatur, prout supra de Mercurio Vitrioli edocuimus. Antimonium multò copiosius elargitur quàm Vitriolum atque conficitur etiam facilius eodem, usqueadeò ut hoc sit illi longè præferendum, idque cum primis ideò, quod antiqui Philosophi hunc Mercurium Antimonii plerumque ad parandam Tincturam suam adhibuerint. NB. Si quis autem desideraverit Mercurium Vitrioli præstantiorem illo à nobis supra descripto, ille Lixivium Antimonii loco Salis Tartari adhibeat atque inde Mercurium ope Olei Vi-

Vitrioli proliciat, ut habeat præstabilius quid
Lixivio communi.

*Modus parandi ex ♂ & ♀ Mercurium tingentem
per sola Salia Resuscitativa absque
ullis Corrosivis.*

INter omnia Salia Resuscitativa principatum
tenet Tartarus, à quo proximas descriimus par-
tes Sali Urinæ, quod nihil aliud est quam talis
Tartarus volatilis, qualis in huiusmodi Sal trans-
mutatur ex vino, cerevisia, pane aliisque cibis in
corpus humanum assumtis. Eiusdem ferè generis
est infumibulorum seu caminorum fuligo veluti
Sal volatile lignorum. Conforme quoque Sal Vo-
latile copiosè reperiatur in sanguine, crinibus, cor-
nibus & ungulis sive unguibus Animalium.
Consimiliter Sal Armoniacum est ferme merum
Sal Volatile paratum ex sanguine, lotio ac fuligi-
ne. Adde quod & in ovorum calycibus seu testis
insit efficax Sal Resuscitativum. Hæc atque assi-
milia Salia sunt prædita virtute convertendi Me-
talla in Mercurium, quum hæc prius fuerint so-
luta. Salia quippe Volatilia non sunt tantæ effi-
caciæ, ut Metalla dissolvere valeant; veruntamen
Tartarus tantâ sanè vi pollet, ut nonnulla Metal-
la soluta facilia, nempe ♂, ♀ atque h possit dis-
solvere atque inde Mercurium per destillationem
elicere, præsertim si quis ipsi suppetias laturus
nonnihil Salis culinarum communis, aut (quod
E 2 magis

magis conducit) Salis Armoniaci addat ad illum confortandum. Potest etiam loco ♂ vel ♀ saltem vulgare Vitriolum adhiberi atque inde Mercurius ope Salium volatiliū destillari.

Sequitur jam Processus.

℞. 6. ℥. Vitrioli, cui in Urina soluto addas Salis Armoniaci ℥. 1. Tartari crudi ℥. 2. Salis Tartari ℥. 4. destillaque ex forti cucurbita vitrea subtilem Aquam Mercurialem, quæ juxta Methodum præscriptam potest Corporalis reddi atque in Tincturam cum Auro figi. Hic Modus procedendi est perfacilis pariter atque sumtuū parcissimus, usqueadeò ut illorum desiderio protinus satisfaciatur, qui talibus paucis contenti sunt qualia cucurbitarum beneficio acquiruntur. Inexplebilioris verò Avaritiæ alumnis hoc consilio possum præstare officium : Abeant distillaturi Mixturam hanc ex vesica cuprea usque ad tantam quantitatem, quanta ipsis sufficiat; hac tamen cautione, ut nullum adhibeant Alembicum, neque Refrigeratorium fabrefactum ex ♀, sed ex ♂, aut (quod magis confert ex 2℥, idque) ideò quod nostra ∇ Mercurialis facillè ♀ arrodit atque inde virescit, id quod in ♂ aut 2℥ non accidit. Si quis autem sumtuū parcus nollet sibi parare Refrigeratorium ex 2℥, ille sanè suis sibi vasis cupreis utatur. Licet enim Spiritus arrodat ♀ atque cæruleum trahat colorem, color tamen hic inter Rectificandum remanet in fundo,

&

& Mercurius nihil prorsus jacturæ facit, atque hac ratione major ejus quantitas acquiritur quam requiritur, nisi quis Lupo famelico voracior sit. Atqui boni non est Philosophi, inhiare nimietati. Quod si quem inceserit cupido conficiendi copiosè Mercurialem ∇ sive aliufmodi viâ, sive per aliam quandam salium mixturam, illum jam satis prolixè per difficiliora quasi manu duximus ad procedendum. Enimverò Tartarus solus ipsi ad talem usum sufficiet. Quid quæris? Vel sæx vini combusta idem præstare poterit, usqueadeò ut philoponus Mercurium Metallorum per Salia resuscitativa nullo ferè negotio atque impendio adipisci queat.

*Ratio conficiendi solo Tartari beneficio Mercurium
ex Metallis Mineralibusque absque ullis
Salibus aliis.*

℞. Filorum chalybeorum ℥. 1. Tartari ℥. 2. Aquæ vulgaris ℥. 20. cujus mixturæ in arena calida per Alembicum si forti coctione Aquam omnem distillaveris, Tartarus inter coquendum solvet ♂, Mercuriumque liberatum ita volatilifabit, ut cum Aqua ipse tanquam subtilis Spiritus adscendat, qui per Rectificationem concentratus & idoneus effectus, vel per solutionem Auri vel alio quopiam Acido Contrario juxta superius tradita Corporalis redditur. Quod si quis, quantum habet Tartari, ad illum assumerit di-

midium Salis Armoniaci, Tartarus eo promptius aggreditur Martem, atque etiam multò plus Mercurii egredietur quàm à solo Tartaro. NB. Quum autem hac via in una Destillatione parum Mercurii adscendat, talis Operatio in Vesica majori perfici poterit, hac tamen lege, ut adhibeatur Alembicus atque Refrigeratorium non fabrefactum ex ♀, sed ex ♂ aut ♁. Hic Modus Operandi ex Vesica potissimum erit ex usu talium avarorum, quales nunquam se paucis contentos præstant, sed perpetua Spiritus insaturabilis paupertate laborant, etiamsi omni quarumvis rerum desiderabilium abundantia undique & undique circumfluant. Ille quippe solus est opulentus, qui præsentibus semper est contentus.

*Modus parandi Mercurium ex Saturno per solum
Tartarum.*

℞. i. aut 2. ℥. segmentorum ex ♂ attenuatorum per scamnum tornatorium, quibus superinfundas 15. aut 20. ℥. acrioris aceti vinarii, eisque admisceas aliquantulum pulverisati Tartari; (Acetum autem per se est imprægnatum Tartaro non pauco) Quem Tartarum si destillando evocaveris: Phlegma in destillatione subtilem Spiritum Mercurialem educet, qui separatur, prout supra edocuimus. Solutio Saturni remanebit in fundo cucurbitæ, atque inde mediante additione Salis Tartari per Retortam etiam Mercurius elici potest,

potest, qui tamen notæ tam bonæ non est quàm alter, qui in forma subtilis Spiritus adscenderat.

*Modus parandi Mercurium ex Antimonio
sola Tartari ope.*

℞. Aliquot libras fortis Lixivii Antimoniati Rubri extracti ex Antimonio cum Tartaro ac Halinitro ritè decrepitato atque liquefacto, quas injicias in vitream cucurbitam arenæ impositam, prout jam supra inter tractandum de Fixatione Sulphuris perdocuimus: postmodum deorsum per Tritoriolum paulatim per vices Lixivio Antimoniato affundas toties Vinum Aceti fortissimum, donec utrumque, videlicet Lixivium atque Acetum non amplius in sese agunt; tunc si per destillationem separaveris omnem humiditatem, adscendet Spiritus Antimonii Sulphureus in forma subtilis Spiritus Sulphur olentis, qui post rectificationem vel cum Lunæ vel Auri solutione reddetur Corporalis atque tam habilis, ut in Tincturam converti fixam possit.

*Ratio destillandi aliusmodi viâ Mercurialem
Spiritus tingentem ex Metallis.*

Supra jam perscripsimus, quod ex Metallis durissimo clauetro munitis tingens Sulphur ac Mercurius prius elici nequeat, quàm Metalla fuerint dissoluta seu mortificata, & quod in

istiusmodi mortificatione sit talis Spiritus idoneus associandus, qualis horâ mortificationis intercipiat atque transvehat adscendentem Spiritum seu Animam Metallorum. Inter cætera autem omnia optimus mihi visus est purus Spiritus vini benè dephlegmatus, qui inter educendum saltem secum ducit purissimum Sulphur atque Mercurium Metallorum & crassum Corpus mortuum post se derelinquit in fundo, usqueadeò ut talis Mercurius, qualem destillando per Spiritum Vini prolicueris, fuerit multò purior atque virtute amplior in tingendo quàm ille alter, quem destillando per solam Aquam communem evocaveris, idque cumprimis ideò quod hic ipse qui per Spiritum Vini fuerit prolicitus, per Rectificationem ex puriori reddi potest purissimus, id quod ibi præstitum erit impossibile, ubi Mercurius Metallorum Sulphureus ope Aquæ vulgaris adscenderit, quandoquidem tunc Aqua duntaxat sola in Rectificatione egressa est, atqui ☿ in forma pulveris rubentis remansit in fundo: Ille autem alter qui cum memorato Spiritu sublimatus & præterea per Rectificationem est in altiore gradum subtilisatus, & in sua vi tingente melioratus, ille non tantum in Medicina, verum etiam in melioratione Metallorum pariter atque gemmarum pretiosarum lapidumque ignobiliorum, ad ea constanter tingenda centuplo plus conducere efficaciter potest quàm prior ille qui destillando per solam Aquam est evocatus atque nullatenus per
Recti-

Rectificationem in suam virtutem exaltari aut multiplicari potuit æque atque iste, quem per Spiritum Vini eduxeris, utpote cui vis adeò subtilis atque penetrativa conciliari valeat, ut ei detur talis in vitra ingressus, quali ea colore constantius flavente aut rubente tingantur quàm ut ille vel ullis Corrosivis Aquis vel ulla vi Ignis inde deleri possit, præsertim si ille ex idoneis Subjectis tingentibus, puta ex Vitriolo Martis & ♀, aut ex Antimonio fuerit destillatus. De quibus impræsentiarum sat dictum esse arbitror. Si quis igitur est avidus sciendi plura de hac Hypothesi, illum ad combibendam uberiores de eadem Informationem remissum volo ad Partem Septimam nostræ Pharmacopœiæ Spagyricæ, ubi inveniet, quæ prolixè edocuimus de Extractione Tincturarum ex Rubris Coraliis consimilibusque Subjectis tingentibus.

*Ratio conficiendi probum Mercurium ex Saturno
& Luna.*

Rz. h aut D ff. i. quam in ∇ solutam præcipitabis, cum forti Salis Aqua calcem edulcorabis, exsiccabis atque his quartam nostri in albedinem fixati Sulphuris partem admiscebis, destillando ex vitrea Retorta loricata igne forti Mercurium, qui tamen non erit vivus, sed in forma cujusdam Sublimati adhærescet collo Retortæ, eritque pondere gravis & gustui linguæ perquam

E 5

acris;

acris; non quidem tanta cum copia, quanta plerisque desiderabitur, sed qui tamen maximo erit dignus pretio æstimandus. In frigente quippe cella facillè solvitur ac in fortem Aquam Mercurialem liquatur, quæ Mercurialis ☿ Metalla solvit omnia. Hæc ex Saturno acquisita amore incredibili se conjungit cum anima Martis, atque se cum ea in Tincturam figi patitur. Ista ex Luna promptè Aurum solvit atque cum ea in Tincturam abit. Ratio autem, cur ego in destillatione Sulphur fixum intermisceam Saturno aut Lunæ, est hæc: Quum hæc ambo Subjecta, modo tacto præcipitata cum Salis Aqua, sint admodum fusibilia atque penetrantia, facillè in unum colliquefcunt, & in Destillatione nullum Mercurium elargiuntur. Neque etiam arena aut terra inhibere fluxum ejus potest. Quare ego nihil reperi conducibilius nostro fixo Sulphure albo.

*Hem tibi jam Modum parandi Mercurium
ex fove.*

Jupiter de se Mercurium dat præcellentissimum in forma Spiritus subtilis, qui præ cæteris Mercuriis omnibus omnium enixissimè ab Auro diligitur atque trahitur. Ipse enim, si quis saltem aliquantulum ejus in aliquam Auri solutionem infuderit, intra momentum Aurum omne ex acri ☿ ad se alliciet atque unà ad fundum præcipitabuntur instar pulveris purpurei. Quæ sanè
est

est præcipitatio omnium optima Auri huius, quod cum ∇ ex arena lapidibusque extrahas ad præcipitandum, usqueadeò ut ∇ etiamnum valeat atque conducatur ad extrahendum rursus Aurum ex lapidibus, prout uberius legas relegasque in Parte Septima Prosperitatis Germaniæ, ubi de hoc Extractionis genere explanatè perscripsimus. Cæteroquin ex omnibus etiam Metallis adminiculo mei Secreti Salis Armoniaci (quod à Paracelfo atque Helmontio nuncupatur *Liquor Alkabeft*) parari opipara ∇ Mercurialis, de qua in Parte Septima Pharmacopœiæ meæ Spagyricæ fusè tractavi, ubi qui tanta Dei dona ritè amat, oculos desiderii sui scitè pascit.

*Ecce tibi etiamnum alium Modum, quo citra ullos
prorsus sumptus aut pecuniæ expensas facile
tantam Mercurii Philosophici copiam
apparabis, quantam affectabis.*

QUod ego huiusmodi Processum olidum huc adscribam, non ideò fieri credas, quasi eundem præ cæteris exsequaris velim, sed ut gregarium simpliciorum hominum vulgus conspiciant, se posse æque per viam paupertatis suæ depressam ad acquisitionem talis arduæ Medicinæ Universalis pervenire atque cæteros opulentos majorum gentium Deos per suas opulentia fortune, usqueadeò ut eorum nemini iusta causa querendi relinquatur, quasi à Deo non æque ipsis in statu ipso-

ipforum paupertino benediceretur atque diviti-
bus opulentiâ florentibus. Alioquin hinc subori-
retur procul dubio talis opinio, quasi Deus opu-
lentissimos quosque majore prosequeretur amore
quàm pauperes, cum illi per suas divitias ad per-
multa desiderabilia pervenire possint, ad quæ
pauperioribus re quavis necessariâ destitutis adi-
tus intercluditur. Quæ tamen haudquaquam
sunt adeò sinistrè accipienda. Enimverò Deus
Opt. Max. utique amat non magis divitem quàm
pauperem, dummodò pietatem colat. Equidem
non eo inficias, paupertatem plerisque notabili
esse obstaculo, quominus in Mundo emergere
valeant, sed cum insignibus animorum suorum
dotibus crebro crebrius pedibus filiorum Nabalis
opulenti subjacere necesse habeant, prout Expe-
rientia quotidiana plus satis attestatur : Atqui ad
participandum hoc Philosophicum Opus Uni-
versale patet janua adeundi liberè non minus pau-
perrimo cuique quàm ditissimo cum Deus non
plus huic quàm illi à Natura contributum volue-
rit : veruntamen Habitu Intelligentiæ longè alii
aliis distant ac præstant. Facultate namque intel-
ligendi est alter alteri insigniter dissimilis, prout
illâ homines magis aut minus à Deo donati, vel
bonæ disciplinæ ope à parentibus ad eam educati
atque informati sunt. Memoriam proditum est,
quod Regi Calid, qui in eremo Eremitam illum
grandævum *Morienum* perquisitum atque ad se
inde adductum percontatus erat, *In quonam En-*
tium

tium esset *Materia Lapidis* querenda? respondebatur: *In Temet ipso, ô Rex, sita est Medicina*; in-
nuendo in *Superflua Naturæ*, videlicet *Urinam* at-
que *Stercus Humanum*. Quinetiam ait idem ve-
nerabilis Senex in quadam Descriptione, *inter pa-*
randum istam Medicinam esse sufferendum *fæto-*
rem maximum similiter cadaveri graveolenti in
sepulchro.

Philosophi quoque affirmant, quod *Adamus*
hominum primus secum *Lapidem Philosophorum*
attulerit *ex Paradiso*, cum ille tamen inde nudus
atque inops sit ejectus; digitum quasi intenden-
do in tacta *Superflua Naturæ*.

Quicumque igitur duntaxat aliquantillâ Chy-
miæ peritiâ tinctus est, perbenè novit, quod omne
Sulphur atque Mercurius non nisi una unicaque
nascantur origine, & quod Sulphur illud in her-
bis item ut hoc in Animalibus non minoris sit
virtutis quam alterum in Metallis, excepta Fixi-
tate. Quemadmodum enim hoc in Metallis de-
prehenditur magis fixum quàm illud in Minera-
libus, & hoc Minerale est magis fixum quàm al-
terum Animale ac Vegetabile. Ita etiam habeto
de Mercurio. Ut autem longius latiusque ne eva-
gemur, sed ad instituti nostri fines redeamus at-
que enucleate præscribamus *Modum parandi Me-*
dicinam Universalem ex Urina atque Stercore Hu-
mano, ego Processum paucis evulgabo verbis sub-
sequentibus.

R. Bo-

℞. Bonam partem stercoreis atque urinæ humanæ collectam in vas quoddam capacissimum, & (posteaquam in eo simul steterint per septimanas circiter quatuor, donec se Sal cum Sulphure & Mercurio per putrefactionem fermentationemque exactè univerit) mediante destillatione Spiritum Mercurialem Sulphureum in Balneo per Alembicum elice, qui quidem insigniter subtilis erit & graviter olebit, sed post Rectificationem, prout supra docuimus, cum solutione Auri poterit conjungi & per ignem moderatum paulatim in Medicinam universalem ad Corpora humana atque metallica fixari. NB. Foetor memoratus disperibit, simul atque ☿ accesserit. Quapropter Philosophi illi, qui unquam in Materiis graveolentibus elaborarunt, semper conducuerunt de suffocando in *Aquis Stygiis* venenato suo *Dracone* graveolente. Inter omnes autem Philosophos, quos mihi legere contigit, neminem animadverti perscripsisse de hac Hypothesi excellentius perdoctissimo experientissimoque illo Philosopho *Neusemientio* in pusillo quodam Tractatu sub *Titulo* de *Sale & Spiritu Mundi*, ubi *Tabulam Hermetis* ita explicat, ut lectu dignissimus censeatur, utpote qui omnia desiderata adeò prolixè atque effusè omni studio solertiaque exaravit atque explanavit, quæ *Hermes* laudatus verbis paucissimis in sua *Tabula Smaragdina* posteritati reliquit.

CO-

COROLLARIUM.

Quanquam ego in hoc Tractatulo tam fusè atque dilucidè de parando Mercurio Philosophorum egi, ut fastidiosum pariter atque supervacaneum foret, uberiore Paraphrasi Lectorem prægravare, utpote quem ne ullos quidem Modos operationum manualium celaverim, sed omnia cognitu necessaria ita enucleaverim, ut ille (qui vel solam Methodi præscriptæ literam nudam sectans, nesciret opus suum sibi à se destinatum elaborare) sit potius accensendus ingeniis Bœoticis quàm operariis Chymicis: veruntamen quum cæteris Avaritiæ inexsaturabilis alumnis secundum Descriptionem meam Mercurius nimis parcè forsitan proveniat, ego in eorum gratiam etiamnum Methodum aliam monstrabo, quâ ipsi largiorem boni Mercurii tingentis quantitatem consequi poterunt quàm ex Metallis. Cum primis autem requiritur, ut quicumque in hoc laborandi genere se exerciturus sit, se præbeat operarium a'acrem nulliusque fastidii fugitantem, talem autem fucum desidiosum non item, qualis omnem cogitationum suarum solertiam nolit ad opus strenuè conferre, sed illud saltem ociosè perludum atque negligentiam obire. Avari igitur (ut jam stem promisso atque quadantenus satisfaciam ipsis, quanquam indignis, utpote quorum inexplibilis aviditas neque paucis neque multis con-

contenta esse didicit) resciscant, quod Mercurius vulgaris duce Arte perfacile ita apparari possit, ut tantundem conducat ad tingendum, quantum *Mercurius Metallorum*. Quæ tamen ipsi Tinctura antea per Metalla tingentia, qualia sunt ♂, ♀ atque *Antimonium*, conciliari debent, quippe qui ex sua ipsius natura congenita nullam prorsus in se Tincturam habet, sed illam ex Metallis aliis, quibus eandem Deus atque Natura cooperando indiderunt, commodatò accipere tenetur, priusquam polleat vi atque facultate tingendi. Quam autem ratione Tinctura istiusmodi ex diversis Subjectis Metallicis Mineralibusque commodato accipiatur pariter atque acquiratur ex quibusdam lapidibus natura tinctis, à me in variis Scriptorum meorum locis tam crebrò inculcatum est, ut haud necessarium duxerim, jam istiusmodi Hypòthesi diutius immorari. Cæterùm ex abundanti etiamnum à me promulgabitur Modus præparandi taliter Mercurium vulgarem, ut Tincturas ex Metallis, Mineralibus atque Lapidibus extrahere possit.

℞. Mercurii communis ℥. i. quem simul atque in ∇ solveris, mortifica ∇ per affusionem Spiritus Urinæ, & quum per Retortam in arena calida omnem aquam inutilem inde abstraxeris, atque ignem fortiorem dederis, in collum Retortæ se sublimabit Mercurius, colore albens, sed nullam prorsus singularem in lingua acrimoniam prodens, atque isthoc Sublimati genus ope cujusvis

vis

vis Aquæ communis facilè solvitur. Pollet autem hæc Aquæ Mercurialis vi extrahendi Tincturas ex Metallis, Mineralibus, gemmis aliisque lapidibus ignobilioribus : quâ in re vel ipsa *Plutonis* conjux *Proserpina* vix præstabilius quid elaborabit. Quum igitur hic Mercurius rubro Leoni tantum sanguinis extraxerit, ut ille non amplius albeat, sed inde ex toto rubefiat, tunc ipse quidem est unius gradus altioris meliorationem adeptus, sed nondum ulla in tingendo miracula patrare valet. Ut ipse igitur ad talem perfectionem exaltetur, quali efficiatur eximii quicquam in Transmutatione, hic Mercurius rubens vicissim revivificandus est, atque denuò, prout supra attigimus, mortificandus ; idque si ad 7, 9 aut 12. vices usque iteraveris, eum sat Tincturæ imbibisse credas ; nihilque præterea requiretur nisi ut abeas fixaturus hunc Mercurium tingentem in fusilem Lapidem rubentem, qui deinceps idem, imò fortè plus præstabit in Transmutatione Metallorum quàm Mercurius Metallorum ipse.

Quamquam igitur hîc ego *Meliorationem communis Mercurii* revelavi, planè tamen persuasum habeo, quod non facilè se quisquam uspiam ad Opus elaborandum accincturus, neu periculum ejus experiendi facturus sit. Enimverò plærumque Bonum omne in nullo est pretio, si splendore destituitur externo. Quippe ego abhinc aliquot annis, nonnullis mihi amicissimis insigniter commendavi Exaltationem vulgaris Mercurii, quæ

F

tamen

tamen ipsis non fuit tantæ curæ, ut manum operi unquam admoverint. Quare nihil est quod quisquam metuat, Artem nimio vulgarius prostitui, etiamsi ego eandem vel radio solari descriptam publicâssem. Ego quidem plura de ejusmodi Mercurio sublimato, qui cum Aqua communi potest solvi, evulgare voluissem, nimirum quomodo præter Transmutationem Metallorum possint illius ope etiamnum multa alia eximia præstari, sed brevitati jam velificaturus, nolo inde mihi hîc ullam injici remoram, sed de eo (annuente Deo) propediem alibi agetur. Interea loci amicus Lector æqui bonique consulat, quod his cum paucis certiores reddidi, Mercurium communem ita exaltari posse, ut Mercurio Metallorum æquipolleet, cui assertioni omnis Philoponus tutò confidat atque sibi persuadeat, me de eo non nisi ex meo ipsius experimento frequenti attestari.

D R

SALE PHILOSOPHORUM,

*Quomodo & Unde illud paretur ac quem usum
præstet in Medicina atque Chymia.*

MAjores illi nostri venerandi, Philosophi pri-
sci multa quidem copiosè de Parte hac Ter-
tia ex Principiis Metallorum, puta de *Sale* con-
scripserunt, adeò tamen obscurè, ut ferè plerisque
fuerit impossibile addiscere inde quicquam emo-
lumentum fundamentalis, ne dicam, perpauca con-
tigisse parare *Sal Philosophorum*, sexcentis autem
è contrario, accelerare sibi ruinam fortunarum
omnium. Posteaquam igitur ego quoque con-
tinuam aliquot annorum vertentium operam pa-
riter atque sumptus ingentes impendissem ad ac-
quirendum mihi præter altera illa ambo Princi-
pia, videlicet *Sulphur* atque *Mercurium*, quæ
mihi jam abhinc biennio innotescere cœperant,
tandem aliquando etiam hoc famigeratissimum
Sal, mihi ad postremum Deus Opt. Max. illud
quoque revelavit. Hinc facere non potui, quin
nonnihil de Eo posteris ad Deum illum meum
glorificandum atque divulganda ipsius Magna-
lia relinquerem nullus dubitans, hanc meam Re-
velationem hodierno Mundo occæcato fore Lu-
mini magno. Eo quippe talia Incredibilia patrari
possunt, de qualibus ego sum tot in lucem emis-
furus,

furus, quot mihi impræsentiarum conscio succurrant. Atqui præfagit mihi animus, quod ex 100. Lectoribus vix unus lectis fidem adhibebit, quod ejusmodi inaudita possint Arte duce ac luce apparari. Mea autem nihil refert, quid Turba Magna Ignorantium, malignantium atque bonas Artes aspernantium adversus hæc evulgata deblateraverit; quin etiam ego nullus laborabo, si plerique eorum ad cacoëthes suum pristinum etiam hæc mea novissima, perinde ut alia antehac à me palam communicata, pro Mendaciis prodigiosis traduxerint. Mihi namque sufficit, quod ego Artis certitudine fretus illud effectum dare possum, usque adeò ut immortales immortalis Deo gratias habeam pro tantis ipsius donis, quæ ex mera gratia mihi concedere indigno dignatus est. Cuilibet etiam pro certo, rato ac tuto affirmare possum, non esse ulla, quæcunque hîc præscribo, vana ingenii humani somnia, neu compilatos ex alienis libris centones, sed vera ac solida Experimenta, quæ egomet his meis ipsius manibus operatricibus adinveni. Nullus quidem diffiteor, quod ego illi, qui mihi ante tempora non ita multa de tantis Arcanis quicquam enarrâset, nullam prorsus fidem habuissẽm, sed potius cogitâssẽm, ipsum verba cædere de Paradoxis atque Impossibilibus; quanquam non tantum legeram Philosophos scribentes: *Qui habet Sal Metallorum, habet Lapidem Philosophorum*, verum etiam probè consciveram, quod *Salia Metallorum*, prout
illa

illa hæcenus à Pseudo-Chymicis procul ullo fundamento solido sunt passim per crimen falsi venditata, ne nomen quidem Salium mereantur, sed nihil aliud sint quàm talia Vitriola, qualia per Spiritus Salium acres ex Metallis sunt parata, & nihil omninò faciunt ad ullam Metallorum vi-
liorum meliorationem. Contrà certò comper-
tum habemus, quod nostra veriora ita emendent
Metalla imperfecta omnia, ut inde opulenter ca-
piatur fructus lucrosus, quemadmodum ex se-
quentibus perspicuè patebit. Antequam verò
nos quicquam scripturi sumus de *Usu* hujus *Salis*
Regni, operæ pretium erit, ut nonnihil quidem
brevissimi, verissimi tamen de illius præparatione
præmittamus.

De

P R Æ P A R A T I O N E

SALIS PHILOSOPHORUM.

U T igitur procul ullis vagis ambagibus de-
scribam *Modum præparandi* hoc incompara-
bile *Sal* Regium, ex rei veritate præcognoscen-
dum est, hoc *Sal* nihil aliud esse, quàm vulgare
quidem, ritè tamen præparatum *Oleum Vitrioli*
dulce in Sal per Sulphur album fusibile coagulatum,
quod linguæ gustantis ne minimum quidem sa-
poris falsi imprimit, sed poterit potius videri esse

F 3

Lapis

Lapis quàm Sal, tametsi sit fusibile instar alterius cujusdam Salis liquidi. Quomodo autem Oleum illud Vitrioli sive Acidum Universale in talem mirificum Lapidem minimè corrosivum transmutetur, meum non est evulgare. Sufficit, me ex professò asseverare, quod possit fieri. Quicumque autem plura de eo cognoscere affectat, Deum suum imploret Philosophosque perlegat, ut juvetur, si dignus ope cœlesti fuerit; sin minus, ego ipsi succurrere nullus potero. Quemadmodum enim egomet non nisi orando & quæritando illud acquisivi; ita & alius quisque agere perseveret, quippe quorum nemo à me amplius quid impetrabit quàm quod ego hîc jam publicæ Institutionis gratiâ liberaliter expromsi. Sequitur jam

*Virtus atque Efficacia incredibilis, quam hoc Sal
mirificum exserit in præparatione Tinctura-
rum ad exaltanda omnia Metalla atque
Mineralia in perfectionem Auri.*

Q Uamvis antè sit dictum, quod *Sal* sive *Lapis Philosophorum* duntaxat ex Vitriolo Acido paretur, necessarium tamen duxerim, etiamnum hoc publicare, quod *Oleum Vitrioli* modis diversis, prout unus aut alter eo aliter atque aliter uti amat, parari valeat. Enimverò Oleum Vitrioli commune atque vulgo notum se ope Sulphuris faciliè in Lapidem dulcem transmutari patitur, quandoquidem Sulphur solum pollet vi edul-

edulcorandi omnia Corrosiva eaque coagulandi in talem *Lapidem* seu *Sal*, qualis beneficio Admiranda patrari possunt in Medicina atque Chymia. Philosophi quidem nobis asseverarunt persuadendo, quod ex Vitriolo *Oleum sanguinei coloris* possit Artis subsidio evocari, quo Metalla alben-
tia tingantur in rubentia, sed *Modum* illius *paran-*
di non descripserunt. Est quidem illud à Chymi-
cæ Artis cultoribus enixissime perquisitum, sed
hactenus à perpaucis inventum, & proinde ferè
ab unoquoque gratis indagantium (etiãsi de eo
memorati Philosophi stylo ac filo abundè perspi-
cua præclare conscripserint) est pro impossibili
adinventu putatum. Basilii hoc nostrum san-
guineo colore imbutum Oleum Vitrioli nuncu-
pat cum Paracelso *Sanguinem Viridis Leonis*, Bra-
cescus verò *Lignum* seu *Arborem vita*, Virgilius
denique *Ramum ex Arbore opaca ope Proserpina*
avulsum. Quinetiam Ovidius diversis vocibus aliis
in Descriptione hujus Tincturæ abutitur. Hoc
rubens Oleum se æque atque commune coagu-
lari patitur in Lapidem minime corrosivum, sed
ex toto rubentem, ubi alter saltem albet, usque-
adeò ut necesse habuerimus ex professò condoce-
re differentiam inter utrumque noscendam. E-
nimverò ex horum utroque quod præstare potest
albus, nequit præstare rubeus; & quod dare ef-
fectum potest rubeus, albo est præstitum impossi-
bile. Ruber namque ille alba Corpora Metallica
tingit in Aurum, & Crystallos albentes ita tingit

pro cuiusque libitu in gemmas omnigenorum colorum, ut nativis elegantia omninò assimiles evadant. Albus autem non quidem tingit, quippe qui Tincturâ caret, quæ tamen ipsi contribui potest; sed ipse Tincturas fixas ex omnibus lapillis pretiosis pariter atque ignobilioribus extrahit, illisque ita tingitur, ut deinceps alba Metalla in Aurum tingere atque Cryсталlos albentes in bellos lapides omni colorum genere insignitos tingere valeat idque tanta virtutis Venere, quantâ ipsius frater uterinus rubens triumphat. In summa, nostrum *Sal Metallorum* seu *Lapis Philosophorum* solus quidem per se est tantus particularis per totum Chymix Regnum dominator, ut emendando transmutet omnia Metalla imperfectiora in Aurum atque lapides vulgares in pretiosos: ipsi tamen ad *Mercurium vulgi* denegatur ingressus; contra verò id abundè præstabit *Mercurius Metallorum fixatus*, de quo est actum antea. Quod autem hunc Mercurium concernit, quem Metalla illa imperfecta, nempe ♀, ♂, ♀, ♂ in se continent, illi Lapis noster tingendo adeò par est, ut ad id muneris nulla ope indigeat aliena. Manet igitur certo certius, quod in Laboratorio Chymico *Sal Metallorum* teneat principatum. Unum etiamnum benevolæ Informationis gratiâ expromere placet, nempe hoc: Si quis Lapillis fixâ Tincturâ naturaliter præditis, puta *Granatis*, *Rubinis*, *Sapphiris*, *lapidibus Lazuli* aliisque vulgaribus Tincturam seu Animam tingentem eximere volue-

voluerit atq; insimul illis particulam Argenti excocti seu puri addiderit, nostrum Sal Magneticum ex Lapide Tincturam extrahet ac eo ipso temporis momento, quo extrahit, illam Argento addito incorporabit atque eo illud in Aurum tinget, usqueadeò ut afficiaris admiratione, quod in uno eodemque Subjecto insit simul vis attractiva atque expulsiva. Hinc forsitan antiquissimus ille Philosophus Pythagoras suam hausit opinionem, quippe qui talem *μετεμύχισιν* credidit atque docuit, quod Anima, simul atque ex mortali hominis corpore emigraverit, eo ipso temporis articulo in aliud quoddam sibi vicinum subjectum immigret inibique inhabitet. Talem quidem Processum animadvertent elaborantes in Metallis Lapidibusque, sed cum Anima ex hominis corpore exhalata aliter comparatum est. Hic enim non desiderantur Corpora, sed Spiritus, qui Animas hominum emorientium emortuali horâ suscipiant & in loca ipsis ex Dei nutu destinata transvehant. Enimverò prout homo vel bene vel malè vixerit, ita ipsi Spiritus circiter ultimam vitæ lineam præstolabuntur, usqueadeò ut piorum animæ suscipiantur à Spiritibus Lucis, impiorum verò interceptantur à Spiritibus infernalium tenebrarum. In mortificatione Metallorum atque Mineralium Philosophis quoque non desunt peculiares Spiritus, qui animas Metallorum evolantes accipiant atque transportent. De qua Transportatione Animarum nos jam supra, ubi de Metallis figendis

eginus, aliquatenus mentionem fecimus. Quinetiam à priscis Philosophis hæc Tractatio magnipendebatur, nominatim autem à Neufementio : *Hac potentia scilicet per Spiritum & Sal Mundi ducimus animas mortuorum ex Orco.* Quicumque igitur in hoc operandi genere fuerit insigniter exercitatus, ille *Admiranda* in Regno Metallorum Chymico patrare poterit. Si enim Metallo alicui soluto Spiritum & Sal Mundi addideris & per Retortam destillaveris, secum transducent duntaxat partem Metallum purissimam veluti Animam ipsius tingentem & post se relinquent apud Plutonium in inferno nil nisi Corpus mortuum, crassum atque inutile. Quicumque igitur transductum illum Spiritum Metallorum tingentem ex Spiritu Mundi rectè separare poterit, protinus Tincturâ fixâ gaudebit ; quippe quoniam fortis ille Spiritus transvehens insimul Animam Metallorum volatilem figit atque in Igne constantem reddit, etiamsi vel volatilissimum fuerit illud Subiectum, unde Tinctura per Sal Mundi fuerit destillata, usqueadeò ut vel mediante una Destillatione ex vulgari *Sulphure*, *Auripigmento*, *Sulphure Cinnabarino*, *Arsenico* consimilibusque veram eamque in omni Igne constantem Tincturam tam ad Corpora humana & Metallica quàm ad gemmas adipisci queas. Tanta virtus præpotens est recondita in illis abjectis & à Turba Superborum magna rejectis *Spiritu & Sale Mundi*. Modum autem legitimè istiusmodi margaritas adhibendi
ad

ad Transductionem Metallorum non ab re Philosophi laudati Sigillo Harpocratis secreto taliter obfignârunt, ut pretiosissimus unio pedibus porcorum sordidatorum subjici nequeat. De consimili compendio figendi volatilia Metalla ac Mineralia nos (Deo volente) deinceps uberius edocebimus. Posteaquam itaque jam intelleximus, quidnam generaliter Sal nostrum Philosophorum in Transmutatione Metallorum præstare possit, non inconueniens fore duxerim, ut edisseram, quantis utilitatis insignis viribus facultatibusque illud insuper polleat etiamnum extra Transmutationem Metallorum. Sub hæc sciendum est, quod nostrum Sal Philosophorum compluribus quoque aliis gaudeat nominibus, quæ ipsi non sine rationibus prægnantibus Philosophi præsci indiderunt. Prout enim varia Admiranda, quæ illius ope patrari possunt, conspexerunt; Ita & nomina eidem affinxerunt, dum illud nuncupârunt modò *Saponem Sapientum*, modò *Herculem*, seu *Clavem Herculeam*, modò *Clavem Philosophorum*, &c. idque propter ingentem ipsius potentiam atque virtutem, cur illud se vel uno vel aliis talium nominum reddiderit dignum. Eccur enim illud vocârunt *Saponem Sapientum*? Quia Corporibus Metallicis, quæ eo lavantur, conciliatur albor purissimus. Equidem Lotrices suum sibi habent Smegma ex Oleo lixivioque confectum, quo vestimenta sordentia ad albedinem usque perluunt. Pelliones quoque peculiare quoddam
sapo-

saponis genus adhibent ad eluendam ex pellibus fordidatis spurcitiem immunditiemque omnem. Quinetiam sua fullonibus non deest terra albens, quâ pannos inquinatos purificare callent. Neque suas etiam Pharmacopœi herbas ad Medicamenta prius admiscunt, quam eas Aquâ mundâ eluerint. Chymicorum quoque vulgus Metalla impura per Corrosiva dulcificata tantisper lavant dum in D & ☉ abeant. Philosophi autem experientissimi ita Aurum lavant, ut in Tincturam degeneret. Hinc illud Smeigmatis genus, quod ad suam ipsi Lotionem adhibuerunt, *Saponem Sapientum* dixerunt.

Sed objiciat quis ajens : *Me mecum dissidere ipsum, utpote qui paulo ante dixerim, Aurum & Argentum esse Homogenea & nihil prorsus Heterogenei participare.* Cui respondens fateor, me taliter quidem dixisse, sed subintelligi tamen voluisse, *per Aquas illas communes atque notorias*, quibus alioquin in genere Chymici sua Metalla tractant, solvunt, unum ab altero separant ac lavant. Quia in Aurum & Argentum mutatio non cadit, sed in una eademque semper manent essentia, prout à natura progignuntur, idque ideò quod V, V, *Spiritus Vitrioli* aliæve *Aquæ Corrosivæ* non sint Claves veræ pollentes vi penetrandi se in cor Auri aut aperiendi firmissimum Regis conclave. Quippe quamvis illa quamplurimum Metalla arrodant ac solvant, in sua tamen quodque Metallum manet essentia procul ulla separatione partium. E contra.

rio

rio nostrum *Menstruum dulce* est *Clavis* longe conducibilior seu melior Spiritibus Corrosivis, atque proinde non immeritò est à Philosophis *Clavis Philosophorum*, appellatum. Nullum quippe Claustrum est adeò præclusum quin ab eo recludi queat. Clavis nostra Regia seu Capitalis est Spiritus Corporalis sive Spirituale Corpus, quod citra læsionem sui ullam pertransit non tantum Metalla, verumetiam durissimas quasque gemmas, atque inde Tincturam eorum fixam extrahit, & corpora post se derelinquit albertia; quod captum meum excessit, simul atque prima vice oculis meis subjectum erat. Quemadmodum igitur hic Spiritus pollet vi extrahendi Tincturas vel ex durissimis quibusque lapidibus adamantinis: Ita ipse etiam Tincturas in lapides durissimos introducere valet, idque propter potentiam ipsius penetrativam. Clavis nostra cardinalis est ille *Hercules*, qui immani Hydræ, septem ipsius capita, amputavit. Per hujusmodi Herculeam fortitudinem etiam *Persens* venustæ *Danaes* filius cetum fortem insatiabilem seu Belluam marinam suffocavit, *Andromadenque* formosam liberavit, quæ ipsi nupsit; quinetiam robustas *Gorgones*, quæ arbores aureorum malorum feraces custodiverant, interfecit. Quicumque plura de his cognoscere amat, Ovidium pro informatione sui accuratè legat, in cujus Metamorphosi nostram Clavem Philosophorum artificiose descriptam inveniet: Quanquam ab illis solis intelligetur, quibus Ars nostra jam antè innotescit;

alio-

alioquin impossibile erit ex fabulis sufficientem eius cognitionem haurire. Dei solius est Lumen intelligendi abstrusa dare, iisque nominatim qui ipsum timent, diligunt ac colunt ; quorum fere plures inter pios Ethnicos repereris quam inter hodiernos calumniantes Pseudochristianos malignos. Hanc Ovidii fabulam ego ante hac nonnullis meorum Intimorum explicavi & præterea coram eis ostendi imprægnationem *Danaës* per aureum *Jovis* imbrem, cui tamen Demonstrationi fidem ipsi non habuerunt, cum ipsis res nimio vilior sit visa. Quid quæris? Vitream plani fundi cucurbitam acuminatam cuidam mensæ imposui, formosamque Regis *Acrisii* filiam *Danaë*n supernè per angustum foramen in vitrum seu turrin infudi; deinceps consilio & auxilio *Jovis* formavi imbrem aureum, quem per impluvium tecti, hoc est, per angustum cucurbitæ foramen deorsum instillavi in gremium memoratæ *Danaës*, quem illa sponte excipiebat, deperibat atque inde imprægnabatur, & mox pariebat filium suum *Persea*, qui postmodum equo illo alato *Pegaso* subvectus, evestigio *Andromadæ* venustæ subveniebat eandemque ex faucibus Monstri marini ereptam sibi conjugem ducebat. Postea invictas *Gorgones* fortes trucidabat auriferosque hortos expugnabat. Si quis in hanc Fabulam oculo intelligentiæ dextro probè inspexerit, comperiet quod Ovidius nostrum *Herculem* seu *Clavem Clavium Philosophorum* tam dilucide ac perspicuè descripsit, ut quilibet

bet cognitionem Operis nostri habens inter legendum obstupescere necesse habeat, quod Ars tota sit videntibus tam evidenter detecta & quasi oculis subiecta. Quod autem à tam paucis videatur atque intelligatur, ipsi suo interno oculo vitiato à tenebris peccatorum adscribant, quibus deditâ opera ipsi se involverunt atque in illis permanere gestiunt, quorum ergò Deus pro sua Justitia meritò talia Diabolica Avaritiæ atque superbiæ mancipia in caligine perpetua hærere, palpare & in casum viam ex illis emergendi quæritare permittit. Hic quippe Durum emollitur, Molle induratur, Fixum volatilisatur, Volatile fixatur, Amarum Corrosivum dulcificatur, Dulce autem convertitur in Clavem Claustra recludentem omnia. Plura de tanto Mysterio hac vice revelare non est meum. Cuicumque autem Deus hanc Principalem Clavem Universalem concesserit, ille ex animi sui sententia pervenire poterit, quocumque voluerit, neque ipsi quicquam resistere poterit, pro quanto beneficio nos Deo Opt. Max. summas debemus gratias in æternum usque Amen.

Pauca adhuc subungere æquum ac bonum est visum, nimirum hoc: Quum gloriosissimus ille Philosophorum cunctorum proavus *Hermes Trismegistus* in Tabula sua Smaragdina hanc Clavem Universalem, de qua jam agimus, in scriptis omnium primus nobis reliquerit, operæ pretium fore duxi, si verba ipsius huc adscripsero, ut ex illis tanquam ex speculo quivis Artis investigator con-

contueatur, in ipsius Tabula situm esse præsentium horum meorum Scriptorum fundamentum.

Laudati autem *Mercurii Magni* verba sonant ita : *Verum hoc est & ab omni mendaciorum involu- cro remotum. Quodcunque inferius est, simile est ejus quod est superius ; per hoc acquiruntur & perficiuntur Mirabilia operis unius diei. Quemadmodum etiam omnia ex uno fiunt, per considerationem unius : Ita omnia ex uno hoc facta sunt per conjunctionem. Pater ejus Sol est, Mater Luna, Ventus in utero gestavit, Nutrix ejus est Terra, Mater omnis Perfectionis. Potentia ejus perfecta est, si mutatur in Terram, Terram ab Igne separato, subtile & tenue à grosso & grasso, & quidem prudenter cum modestia & sapientia. In cælum hoc à Terra adscendit, & à Cælo rursus in Terram descendit, & potentiam ac efficaciam superiorum & inferiorum recipit. Hoc modo acquiritur Gloriam Totius Mundi : propulsabis igitur tenebras omnes & cecitatem. Hac enim fortitudo omni alii fortitudini & potentia palmam præripiens. Omnia namque subtilia & crassa duraque penetrare ac subigere potest. Hoc modo Mundus hic conditus est, & hinc conjunctionis ejus mirabiles, & effectus mirandi, cum hac via sit, per quam hac Mira efficiantur, & propter hac Hermetis Trismegisti nomine me appellârunt, cum habeam Partes Tres Sapientiæ & Philosophiæ universi Mundi, consummatum est verbum meum, quod dixi de Opere Solari. Ex quibus sane verbis evidenter conspiciamus, quod ab Ipso Modus præparandi Oleum Vitrioli atque*

que rursus ipsius *Coagulatio* describatur. Quippe *Oleum Corrosivum* quod adscendit, hîc introduci-
tur de semetipso ita loquens, nempe quod *Ignis*
sit ipsius *Pater*; *Refrigerium* autem ipsius *Mater*;
& quod in utero gestatum *Ventus* transduxerit il-
lud, & quod *Terra*, hoc est, siccum atque dolci-
ficans *Sulphur* sit ipsius *Mater* pariter atque *Nu-
trix*, & quod per *Destillationem* adscendat in *Cæ-
lum*, hoc est *Alembicum*, & quod ex *Cælo* vicissim
descendat in *Terram*, hoc est, in *Agrum Coagula-
tionis*; & quod ipsius *Virtus* non prius sit perfecta,
quàm *Volatile* rursus abeat in *Terram fixam*, &
quod per hanc viam *Magnalia* effici possint.

Quinetiam Virgilius paucis versibus Heroicis
Modum parandi nostrum *Oleum Vitrioli rubens* sat
evidenter describit. Hinc operæ precium duxi,
huc verba ipsius adscribere, ut ille (cui Deus maxi-
mè benè cupierit) eò facilius sensum Vatis arca-
num sibi inde enucleare possit:

*Accipe quæ peragenda prius, latet arbore opaca
Aureus & foliis & lento vimine Ramus
Funoni infernæ dictis sacer, hunc tegit omnis
Lucus, & obscurus claudunt convallibus umbrae.
Sed non ante datur Telluris operta subire,
Auricomos quàm quis decerpserit arbore sætus.
Hoc sibi pulchra suum ferri Proserpina munus
Instituit, primo avulso, non deficit alter
Aureus, & simili frondescit Virga Metallo.
Ergo antè vestiga oculis, & ritè repertum
Carpe manu, namque ille volens facilisque sequetur,*

G

Si

Si te fata vocant, aliter non viribus ullis

Vincere nec duro poteris convellere ferro.

Vitriolum Virgilius nuncupat hîc *arborem opacam*, id est, umbrosam, addens; ope *Proserpinæ* uxoris *Plutonis* inde non nisi *unum ramum* decerpi posse, si quando Fortuna non nemini faverit; & quod gaudeat decerpi à quovis perito avidoque decerpendi, *Ramum* autem istiusmodi *aureum* esse *Junoni* sacratum &c. Novimus, *Junonem* secundum Poëtarum apologos fuisse *Jovis* sororem atque uxorem; *Proserpinam* autem *Jovis* & *Ceræ*, aut (prout alii malunt) *Isidis* filiam, quam parentibus *Pluto* inferorum Deus furtim subreptam duxit uxorem. Ex quibus dilucidè apparet, quod *aureus* ille *surculus* ex furvo in viride vergente Arbore Vitrioli non sine *Proserpinæ* ope decerpi aut obtineri queat. Si quis igitur in animum induxerit istiusmodi aureos stolones ex arbusculis opacis decerpere, illæ condiscat præcognoscere *Proserpinam* eamque in consilium adhibeat, quippe, quæ ipsi soli potest prodesse atque maritum suum eò permovere, ut ipse suum in inferno Hypocaustum sudatorium tantò vehementius excalefaciat, ut loco albi inde adscendat Spiritus seu Oleum coloris sanguinei. Accuratè autem hic est animadvertendum, quod hoc Opus ad instar aliorum cœptorum nostrorum non fortunabitur, nisi Deus exorandus operanti benedixerit; Benedictio namque cælestis si inde abfuerit, in cassum laborabitur, prout ego non semel expertus

pertus suam. Emiverò ego aliquando nonnullis mihi amicissimis *Proserpinam* nostram auxiliatricem commonstravi eosque condocui Modum consequendi illam atque rectè utendi eâ ; qui tamen fuerunt omni omninò Fortunæ secundæ afflatu ad elaborandum destituti ; tandem tamen rem acu dexterioris conatus ita quidem tetigerunt, ut bis aut ter operati feliciter sint, sed postea denuò nunquam. Ex qualibusfanè eventibus factis elucet, quod talia Arcana plerumque oculato dextræ divinæ Reginæ sceptro ita subjaceant, ut nunquam philoponis promiscuè omnibus permittatur, ut eorum quilibet Scientiam summam adipiscatur atque deinceps Bono concessio perniciosè abutatur. Quod igitur dixi, dico adhuc loci : A Deo omne Bonum proficisci necesse est. Quocirca licet vel hominum unus alteri quicquam Eximii communicare pervellet, si tamen summum Numen annuere noluerit, nunquam rem facies, sed oleum & operam perdes, tempus inutiliter teres & nil nisi tædium fastidiumque prosperata aurea messe messurus es. Id quod ita erit observandum, ut suum quisque institutum cum Deo Opt. Max. sanctè ordiatur. Procul dubio enim tunc successu gaudebitur prospero, alio verò pacto non item. Hinc originem suam traxerunt, qui de suo Secreto Igne maturante sic scripserunt : *Ignis noster ante coagulationem semper in vitro nostro ardet, & non exterius.* Satis autem innotescit, quod Philosophi per suum *Ignem Secretum* intellexerint

Oleum Vitrioli, & quod ipsorum Ignis sit saltem Ignis ante coagulationem, post hanc autem non amplius, sed dulcis Lapis maturans. Quocirca addiderunt; *Illud ante coagulationem esse Ignem, post coagulationem autem nequaquam.* Concinne igitur huc quadrat illud conscripti ab antiquis Philosophis: *Visitabis Interiora Terræ Rectificando Invenies Lapidem Veram Medicinam.* Quibus etiamnum ex priscorum Philosophorum monumentis appositè subjungamus par illud versiculorum ad institutum nostrum præsens facientium atque idem his brevissimis exprimentium:

Si Fixum solves, faciesque volare Solutum,

Et volucrem figes, faciet te vivere Tutum.

His quippe paucis verbis compendiosè continentur, quæcunque ego in hoc Tractatulo effusè descripsi. Talpa quavis cæciores & à Deo plenè ac planè derelictos esse illos oportet, qui nequeunt istiusmodi Lumen irradiantissimum cernere. Cernere autem illud procul dubio possent, nisi Superbia atque Avaritia notabiliter ipsorum cor atque cerebrum cæcitati involvissent. Enimverò Deo *καὶ διοργάνῃ* tam penitus perspectæ planèque cognitæ sunt mortalium omnium mentes, ut oculatissimæ suæ ipse manus umbrâ Arcanum quodque ita sciat obtegere, ut Turba malignorum Magna vel apertis oculis ad illud cæcutiant effectalque dare Intentiones suas nequissimas nequeant. Equidem ex atris Avaritiæ atque Superbiæ ovis nunquam albi nascuntur pulli, prout Experientia quo-

quotidiana fati superque attestatur : obstinata tamen istiusmodi corda sine ullo resipiscendi studio in talibus vitiis radicalibus perseverant inhaerentes tanquā mus in pice ad supremum vitæ halitum usque, atque in iis se maximopere oblectant perinde ut in suo se suos volutabro volutant. Quare nihil adeò ipsorum oculos pascit quàm sicubi datur occasio corradendi massas auri ingentes in dies singulos, idque hac lege, ut ipsi interea loci nunquam vel manibus suis gypsatis quicquam fuliginis affricare vel illas operi elaborando admoveere necesse habeant. Sed quid facias istiusmodi hominibus? Hominum horum morbo vix ac ne vix quidem remedium ullum ullus Hippocrates inmedicabili inveniat. Licet enim vel præmansum coqui optimi pulmentum ipsis cochleari solari in os ingeras, vix tamen illud deglutire appeterent. Manet igitur, quod ejusmodi Magnalia non sint ullius humanæ liberalitatis dona, sed solius divinæ gratiæ bona.

Porro extra *Medicinam Metallorumque transmutationem* nostrum *Sal Philosophorum* etiamnum multis aliis Virtutibus insignibus præditum est, de quibus quin ex professo jam scribam, intermittere nequeo. Perscribunt Philosophi, suam Clavem Clavium indifferenter omnia claustra recludere, atque excellere virtute frangendi durissimos quosque Lapidés adamantinos, atque inde eximendi Thesauros illis inclusos, quorum adipiscendorum ergò alioquin in tota rerum natura ni-

hil omninò præterquam Clavis nostra datur, cujus ope talia claustra occlusissima referari possint. Exempli gratiâ, Granatus est lapis tantæ duritiæ, ut faciliè quidem in pulverem comminuatur, sed neutiquam vel ab acerrima ∇ arrodatur, neque solvatur, neque Anatomen illam patiatur. Quare quamvis adversus hunc Lapidem præstabilem (utpote qui visibiliter in se contineat prænobilem Tincturam Auream, atque etiam non paucò invisibili Auro Corporali imprægnatus sit, prout effatim apparet ex ipsius pondere, quod est multò ponderosius pondere cæterorum preciosorum pariter atque viliorum lapillorum) Corrosiva illa vulgò notoria nihil prævaleant & proinde à censura pro inutilibus ad hoc laborandi genus reprobentur: veruntamen nostrum *Sal dulce* est tantà præditum facultate, quantà ille faciliè recludi atque suis ipsi Thesaurus omnis eripi queat, usque adeò ut vel hic ejusdem usus solus (etiamsi nulli datentur alii plures vel compares vel præstabiliores) viro auris honesto abundè sufficiat, unde in privata œconomia tranquillitate familiam large alere possit.

Ecce aliud etiamnam Experimentum Regium, quod ego ope Lapidis nostri rubentis aliquando effectum dedi via sequenti.

QUodam dierum ego nostrum, Lapidem rubentem conjeci in Aurum fusum, explorandi

di gratiâ, Num forsitan ejus adminiculo Aurum tingeretur colore sublimiore, quippe qui perspexeram, quod Argentum inde colorem imbiberet flaventem. Posteaquam autem mixturam effunderam, comperi Contrarium quid spei meæ. Tantum enim aberat, ut ille Aurum meum colore altioris gradus tinxisset, ut è contrario fere omnem ipsius colorem ipsi exemerit, usqueadeò ut ipsum albore Lunam æmularetur. Unde ego primitus quidem non parum consternatus fui, quod præter spem meam adeò infeliciter operatus fuissim; sed ad me rediens, afficiebar imâginatione, *Numnam* hic Lapis meus rubens *ceu ex Chalybe confectus fortassis esset ille Chalybs, de quo Sendivogius adeò præclare scribit, quod suam Auro Tinturam extrahere possit.* Quod quum ob negocia quædam interpellantia ego nihil quicquam in memorati operis cæpto ulterius attentare potuerim, residui totum experientiæ altiori committere necesse habui. Satis autem demirari nequeo, quod nostra Clavis Clavium tam promptè vel munitissimum quodque Auri claustrum referare, ipsumque Anima suâ Regia exspoliare valeat: cum tamen alioquin Aurum juxta effatum omnium Philosophorum ac re ipsa nihil aliud esse comperiatur atque communi peritorum aliorum omnium suffragio habeatur quam tale ex toto Homogeneum, ut partibus constet ægerrimè separabilibus. Si Deus Opt. Max. vitam mihi prorogaverit, atque insuper concesserit tempus ac locum

faciendi periculi ulterioris, nulli operæ Arcano illi inveniendò strenuè navandæ tantisper parcam, dum ope Dei subvenientis gratiosâ tandem aliquando Magister illius Artis Artium evasero. Enimverò mihi (absit proferendo verbo invidia) jam *Porta Regii Conclavis* per nostram Clavem Herculeam referata ita est, ut nullus dubitem, quin brevi (nisi supremum Numen, quod tamen nullus spero, conatui meo notabiliter restiterit) *Regis Coronam ex Carbunculo* confectam ego mihi inde ablaturus atque inter egenos ex misiricordia sublevandos distributurus sim. Cui spei meæ provehendæ Deus Opt. Max. ita benedicat, ut eventus votis præviis respondeat, Amen. Porro ajunt Philosophi, quod quicumque est ipsorum Lapide positus, vitrum taliter qualificare possit, ut illud, etiamsi ceciderit, non frangatur, sed infractum jacere similiter Metallo conspiciatur. Quod quidem ego sæpiusculè legi, sed nunquam credere potui, illud ita secundum literam esse intelligendum. Posteaquam autem Mihi Dei gratiâ nostrum *Sal Mirificum* concessum sit, præ curiositate irtermittere non potui, quin caperem experimentum, *Nummam scripta de eo essent veritati consentanea.* Hinc pauculum Vitri fusi in crucibulum pusillum conjeci, illique duntaxat perparum nostri Salis superingessi, quod continuo illud suscepit, albenteque Vitrum colore imbuït. Quo Mixturæ genere effuso, Experimentoque factò, *Nummam in aliam degenerasset à priore*
Na-

Naturam, comperi, Vitrum meum sibi quadantenus novam induisse indolem, flexibile evasisse, similiter durificato filo chalybeo, & post flexionem se rursus confortasse, sed post multas passas ultróque citroque flexiones rupisse. Unde tantum veri collegi, non esse fabulosa, sed Arti planè possibilia, taliter apparare vitrum, ut non minus reddatur flexibile quam transparens ad instar Metallī. Quod quum mihi hæcenus subministrata nihil dum fuerit occasio periclitandi quicquam ulterius in tali elaborandi genere, nondum quidem possum me ullum in eo gloriose profiteri aut agere Artificem, veruntamen asseverare asseverata de eo ab aliis non esse à Veritate aliena. Exspectandum itaque tantisper erit, dum Tempus (Deo indulgente) mihi plus Experimenti de eo revelaverit.

Insuper quoque de eo scribunt Philosophi, quod possessorem suū qualificet tanta levitate ac hilaritate, ut ipse se tanquam volucrem possit propriâ virtute elevare humo in altum; id quod Naturæ tamen adeo repugnat, ut ei (nisi vel Hieroglyphicè vel Allegoricè vel ænigmatice interpreteris) fides haberi nequeat. Quod autem illum, qui ejus beneficio memorata Magnalia efficit, magnopere exhilaret, conjectu facile erit cujusvis æqui ac boni Censuræ. Enimverò in memet ego ipso deprehendi, simul atque maximas quasque Probas seu Experimenta parari ejus ope his meis oculis conspexi. Posteaquam enim ego per quadriennium

continuum præ invaletudine clinicum egeram, atque interea loci per varias speculationes probationesque tandem aliquando veritatem inveneram, & Sal Mirificum ad Metalla lapidesque examinatum deprehenderam exactis sine convenire cum Philosophorum de eo descriptione; tota mea Natura est illius ergò quasi obtupefacta atque indices tam notabiliter ad meliorem constitutionem redacta, ut ego fatis nequeam illius mirari, aut sufficientes Deo gratias pro tantis donis modulari. Ille enim ego, qui antea præ in Valentia nunquam ante meridiem cubitu surgere potueram, potui postea me diluculo primo è lecto proripere atque in Laboratorium meum me recipere. Antea quoque per tempus benè longum neque carnes neque pisces digerere potui sed solo pane ac vino victitare necesse habui: Jam verò (Deo gratias) nonnihil pauculæ carnis pisciumque unà cum aliis cibis comedere possum. Quinetiam toto amplius anno præ corporis imbecillitate ego vix aliquot versus exarare potui, usque adeo ut per biennium nihil Tygraphis excudendum tradiderim. Jam verò ille bonorum omnium largitor, Deus denuo manibus meis tantum facultatis motricis indidit, ut incessabiles ipsi canam gratias. Absque quibus novis viribus fuisset, præsens hic Tractatulus lucem nunquam conspexisset. Tantum autem Boni mihi non aliunde nisi à solo Deo atque lapide hoc precioso profectum est. Quicumque igitur hanc Benedictionem Dei magnam participare quærit, ille

le ad me non accedat, utpote cui nulla sit divinitus concessa venia elargiendi collatū in me sed in Dei amicitiam veniat atque laudatum Bonum ex ipso tanquam limpidissimo fonte vivo hauriat. Quia apud hunc solum inveniet, apud homines non item. Cui meo consulenti dicto si quis ex corde humibi procul ulla Hypocrisi audiens esse voluerit, forsitan ipsius votis eventus secundus respondebit; sin minus, adversus atque cassus. Et Deus enim non assolet gratiosè respicere linguas hominum fucatorum, sed corda candidorum.

Possent quidem etiamnum alia permulta de Lapide nostro Tingente in medium proferri; sed nulla suadet necessitas, ut taliter tempus conteramus. Sat dictum est. Cuicumque enim Deus oculos aperire dignatus fuerit, ille tot sibi sufficientia undique & undique videbit, ut effusiore Informatione nullus indigeat. Omnia quippe videntibus sunt luminosa, quæ cæcutientibus apparent tenebrosa. Deus solus est Lumen, atque cuncti qui Deo sunt proximi, inde ita illuminantur, ut videre possint. Quo autem remotior quis fuerit à Deo, eo propior erit Luminis Contrario, quod est caligo. Quicumque igitur aliquanto fulgore divini Luminis illuminari concupiscit, illum vitandas oportet fugere tenebras. Tenebræ namque cum Luce sunt in uno eodemque subjecto incompatibilia, id quod cuivis Lectorum erit accuratè observandum.

CO-

C O R O L L A R I U M.

IN hoc Tractatulo jam percepimus ; *Sal Metallorum* ex *Vitriolo* parari , differentiamque in eo quandam esse constituendam, nempe hanc :

Quod *Oleum Vitrioli commune* se quidem in *Dulce* sal seu *Lapidem* coagulari patiat, quo particulariter Metalla vulgaria emendantur atque ex gemmis *Tincturæ* extrahuntur , etiamsi ipsum careat *Virtute* Tingendi : quod tamen ab rubento *Oleo* coagulato præstari potest.

Cognovimus etiam , quod istiusmodi *Oleum Rubrum* citra opem *Phlegethontææ* illius *Dææ Proserpinæ* consequi nequeas. Ubi tamen annotandum erit , quod memorata *Proserpina* nihil aliud sit quam *Sulphureum Sal Album* , quod *Vitriolo* additum , in *Destillatione Tincturam Vitrioli* adscendere facit : id quod posteaquam ritè in *Lapidem minimè Corrosivum* coagulatum fuerit , tales Effectus præstabit , quales ego ipsi adscripsi. Tandem hoc etiam submonendum duxerim , quod nostrum *Oleum Vitrioli Rubrum* inter præparandum requirat gnavæ sedulitatis multum , ut *Tinctura* sat dives fiat ; alioquin enim in *Transmutatione* virtutem parvam exferet. Quinetiam tantum *Olei* illius *Rubri* quantitatem neutiquam consequeris , quantam vulgus *Avarorum* inhians affectabit. Quia illud non prius nisi postremò insequitur , posteaquam *Album* omne jam adscenderit.

derit. Quicumque autem sibi quantitatem Albi largam acquirere poterit, ille nolit sollicitus esse de consequendo Rubro. Quia Album ope *Proserpinae* quoque in Rubrum converti potest. Quæ si ita sese non haberent, sanè Virgilius haud verum esset exsecutus, ajens; Manu esse attingendum, promptè secuturum, non unum solum Ramum Aureum, sed complures insuper alios, si modò cuipiam Philoponorum favere Fortuna voluerit. Plura itaque scribere, hac vice supersedeo. Quicumque autem præsentibus his nostris contentus esse nescit, ille perquirat monumenta Philosophorum conscribentium, talem dari Artem, quali prælucente ipsi beneficio unius libræ carbonū ex Vitriolo integram libram Olei per Destillationem elicere possint. Verumenimverò non ita maturè isthoc Artificium in vulgus disseminabitur. Cuiusque Deus benè cupiet, iste sibimet ipsi illud suopte ingenio parare poterit; sin minus, idem se hac patientiæ meditatione consolatrice consoletur, se nimirum tantis Donis fuisse indignum. Quibus Lectorem benevolum valere & sub umbra divinarum alarum latere jubeo.

F I N I S.

